

Denne slægtsbog har jeg, Hother von Mehren, skrevet af efter en scannet evt. fotokopi som jeg har modtaget fra Pam Alley von Mehren, samt en scannet kopi som jeg har modtaget fra det Kgl. Bibliotek, København, som har et eksemplar af bogen i deres arkiver. Idet flere af ordene var ret utydelige har jeg i nogle tilfælde måtte gætte mig til hvad der stod, og i andre tilfælde, var det mig helt umuligt, at tyde skriften, da den er skrevet på en gammeldags skrivemaskine, og derfor var nogen af bogstaverne helt tværet ud. Hvad jeg ikke har kunnet tyde er markeret med gul overstregning. De tyske sætninger havde jeg store problemer med, idet jeg ikke er så god til at forstå det tyske. Jeg håber at alle der læser denne alligevel får noget ud af det.

Slægten von Mehren

Foreløbige resultater af undersøgelser over slægten "von Mehren"s herkomst, dens historie, med en kort karakteristik af de medlemmer, som jeg har kendt.

Charles H.C.v.Mehren

København, 1944

Spørgsmålet om min slægts historie og herkomst har allerede i mine yngre år haft min interesse, men så vidt jeg har kunnet bringe i erfaring, har spørgsmålet ikke tidligere været gjort til genstand for dyberegående undersøgelser. I hvert fald synes efterforskninger, hvis sådanne har været anstillet, ikke at have ført til nogen opklaring af slægtens herkomst, thi når jeg for år tilbage, før jeg selv var begyndt at beskæftige mig med undersøgelser i så henseende, spurgte ældre medlemmer af familien, var ingen i stand til at give oplysninger herom. Der fandtes i slægten en ældre stamtavle, der senere har tjent som grundlag for mine undersøgelser, men denne oplyste intet om, fra hvilket land slægten omkring 1690 var indvandret til Danmark.

Som slægtens første i Danmark kendtes **Carl v. Mehren**, Oberstlieutnant i sjællandske nationale infanteri-regiment. Samt dennes yngre broder **Levien v. Mehren** (Levien: nederlandsk forkortning af det gammel-germanske Liefwin) Kaptajn i samme regiment. Begge findes nævnt i HIRSCH: Danske officerer, men uden oplysninger om deres herkomst. Navnet "von Mehren", navnlig prædiketet "von" ledte tanken hen på en tysk oprindelse, hvilken formodning dog har vist sig at være fejlagtig, og i denne forbindelse bør det nævnes, at allerede Orientalisten **August Ferd. V. Mehren**, Professor ved Københavns Universitet, må have haft formodning om, at slægtens herkomst ikke var tysk, men måtte søges i Nederlandene, idet han, om end var døbt "von Mehren" kaldte sig "van Mehren" og denne hans formodning om Nederlandsk afstamning er nu blevet bekræftet ved mine undersøgelser, der har strakt sig over en lang årrække.

På foranledning af Kulgrosserer **Edvard v. Mehren** i Glasgow blev der for en række år siden anstillet undersøgelser af et herværende institut, der beskæftiger sig med granskning af personalhistorie, og undersøgelsen i "Dansk Militæretat" for 1698/9 og i kongens håndbøger for samme år for **Carl v. Mehren** forefandt skrivemåden "**v.Mehrheim**" lod han sig forlede til den antagelse, at denne **Carl v. Mehren** var efterkommer af den tyske adelsslægt "**v.Mehrheimb**" fra Köln og Halle a.S. af hvilken slægt flere medlemmer bl.a. Generalmajor Hans Wilhelm v. Mehrheimb i den samme periode, som ovennævnte to brødre **v. Mehren** har stået i Dansk tjeneste. En på grundlag af denne antagelse af instituttet udarbejdet stamtavle, som kun var baseret på gisninger, kunne dog ikke stå for en nøjere kritik, og spørgsmålet om slægtens herkomst var da stadig uløst.

Min interesse for sagen var imidlertid vakt, og jeg besluttede at prøve på, at finde en løsning af gåden. Udgangspunktet for mine undersøgelser blev de to ældste i Danmark kendte medlemmer af slægten, brødrene **Carl og Levin v. Mehren**, der ifl. "Hirsch: Danske Officerer" var født 1665 og ca. 1675 og efter mange og lange undersøgelser i herværende Rigsarkiv, hvor jeg i Krigs-Cancelliets arkiver havde håbet at finde et fingerpeg, satte jeg mig i forbindelse med arkiverne i en række tyske byer, og anmodede disse om at undersøge, hvorvidt nævnte to brødre fandtes opført i de pågældende byers kirkelige dåbsprotokoller. Disse undersøgelser forblev længe uden resultat.

Imidlertid havde jeg bragt i erfaring, at der i længst forgangne tider havde levet personer ved navnet "**von Mehren**" og andre skrivemåder af navnet i Hamborg, og jeg satte mig derfor på ny i

forbindelse med statsarkivet i Hamborg, fra hvilket jeg på en tidligere henvendelse havde modtaget negativt svar, og denne fornyede forespørgsel resulterede i den længe søgte opklaring af spørgsmålet om de to brødre og dermed den danske slægt "v. Mehren's" herkomst, idet det af oplysningerne fra Hamborg fremgik, at:

Carl vor Mehren er døbt 26.8.1666 i Nikolai Kirke, Hamborg, som søn af Levien vor Mehren (von der Mehren), der som fremmed i 1659 fik borgerskab i Hamborg.

Levien von Mehren er døbt 2/2 – 1673 i Nikolai kirke, Hamborg, som søn af Levien vor Mehren (vor der Mehren)

Endvidere døbt i Nikolai kirke, Hamborg, følgende søskende til disse to:

<u>En datter</u>	24/8 – 1650	<u>Ernst Dietarich</u>	8/6 – 1674
<u>Jacob</u>	5/5 – 1665 (Fadder: <u>Jacob vor Mehren</u>)	<u>Franz Guilss</u>	25/3 – 1670
<u>Lefien</u>	6/8 – 1669	<u>Margareta</u>	25/2 – 1691

-----ooOoo-----

Identiteten af disse to i Hamborg fødte brødre med de to danske officerer kan næppe drages i tvivl, idet følgende kendsgerninger i høj grad taler for rigtigheden af min påstand. For det første er fornavnene identiske, dernæst stemmer deres alder særdeles vel med oplysninger i "Hirsch: Danske Officerer". Endvidere kan Carl og Levien ikke findes at være døde eller begravede i Hamborg, og må derfor have forladt denne by. Man vil dog måske sige, at det synes usædvanligt at to borgerpersoner i Hamborg finder på at lade sig hverve til den danske hær, men hertil kan jeg oplyse, at det med sikkerhed vides, at i hvert fald en tredje søn af Levien i Hamborg, altså en tredje broder til Carl og Levien, nemlig Franz Guilss vor Mehren (Vermehren) døbt 25/3 – 1670 i Nikolai kirke, Hamborg, har ladet sig hverve til dansk tjeneste i Auxiliartropperne, der kæmpede i Brabrand, hvor også Kaptajn Levien v.Mehren har deltaget i kampene. Dette fremgår af Rigsarkivets Militære regnskaber Rh.VIII No. 10 1705/6 Mønsterruller for Auxiliartropperne, ifl. Hvilke Franz Guilss (kaldet Franz Julius Vermehren) i 1705 betegnes som Quartiermeister, født i Hamborg, 28 år gammel; han hjempermitteres efter 3 års tjeneste. I øvrigt var det ikke usædvanligt, at borgersønner i Hamborg trådte i fremmede magters tjeneste, bl.a. i dansk. Der kan derfor næppe rejses nogen tvivl om identiteten af de to i Hamborg fødte Carl og Levien med de to danske officerer, og jeg fortsatte da efterforskningerne i Hamborg, dels gennem korrespondance med stadsarkivet, dels ved undersøgelser på stedet, og endelig ved at studere denne bys historiske og personalhistoriske literatur. Resultatet af disse undersøgelser er nedlagt i en række stamtavler over medlemmer af slægten von (van) Mehren, von (van) der Mehren, Vermehren, vor Mehren og andre skrivemåder. Det fremgår af disse undersøgelser, at slægten er indvandret til Hamborg fra Nederlandene, og at den fra slutningen af det 16. århundrede og ca. 150 år frem har været rigt repræsenteret i Hamborg. En gren af familien, udgået fra Hamborg, har været og er stadig bosat i Lübeck under navnet Vermehren. Endvidere levede i det 17. århundrede en linie af slægten, ligeledes udgået fra Hamborg, under navnet "von Mehren" i Lüneburg. Også i Frankfurt A.M.,

Frankenthal, Hanau, samt i London levede personer ved navn **Vermeiren Vermer, von der Mehren, Vermeeren, fermer, de Mere**, der ligeledes er indvandrede fra Nederlandene. Endelig skal nævnes, at navnet "**von Mehren**" i begyndelsen af det 18. århundrede også fandtes i Christiania, først med **Simon van Mehren (von Mehren)**. Vedrørende disse forskellige grene henvises til de af mig opstillede eller kompletterede stamtavler.

Som stamfædre for slægterne i Hamborg, Lübeck og Lüneborg kommer i betragtning:

Wolter Vermeiren (Vermeeren, Vormehr, vor Mehren, Vormehren) fra Antwerpen, død før 1615, nævnes første gang 1608 i Stade. Senere i Hamborg

Paul Vermeiren (von Mehren, Vormheren) fra Antwerpen, død efter 1630 (?), nævnes første gang i Stade 1600. Senere i Hamborg, hans søn bosat i Lübeck.

Phillip van der Mehren, Mheren, van Mehren, 1585 fra Antwerpen til Hamborg, efter i 1566 allerede at være flygtet til England og derfra senere vendt tilbage til Antwerpen. Død efter 1588, nævnes første gang 1566 i Antwerpen.

Joachim van der Mehren, Vermeiren, Ver Meer, van der Mehren, Vermeeren, v. Meere, van der Meer, van Mer, fra Antwerpen. Død efter 1513, nævnes første gang i Hamborg 1591.

Livan van der Mhere, van der Mehre, Vermeeren, død efter 1601, nævnes første gang i Hamborg 1575.

For alle disse gælder det, at de som protestanter (formentlig var de alle Lutheranere (Martinister) d.v.s. tilhængere af den augburgske confession, altså reformerte (Calvinister), blev fordrevet fra Antwerpen, som lå i de spanske Nederlande, enten i 1566 af Hertugen af Alba, eller i 1576 under de spanske og 1583 under de franske religionsforfølgelser, eller efter Antwerpens erobring af Alexander Farneses i 1595, efter hvilken der blev givet protestanterne en frist på 4 år, til at ordne deres økonomiske forhold og forlade staden. Det er imidlertid væsentligst i årene 1566/7 at emigrationen fandt sted, og det ser ud til, at i hvert fald **Phillip, Joachim og Livan** allerede er flygtet fra Antwerpen i 1566/67. **Phillip** har først taget ophold i England og er senere vendt tilbage til Antwerpen. Men i 1585 har han endelig forladt denne by, for at bosætte sig i Hamborg (Stade) Han figurerer i "Declaretion des noms et **sur??ms** de ceulx, qui par sentence sont esté Banniz ou exécute et dont en la Chambre des Comptes de S.M. á Bruxelles sent esté envoieés les Copies, 15. Février 1569" M.h.t. **Phillip** skal jeg oplyse, at jeg i Statsarkivet i Hamborg har forfundet en "Ehrengedächtnis der seeligen versterbenen **Frau Ulkin**" (Sammlung Winckler: Monumentum.." fra begyndelsen af det 17. århundrede, indeholdende en stamfølge af Genealogus **Petrue Albertus von Launay**, som begynder med **Heinrich og Johannes von der Meeren** (genamte de Mere) år 1270, Erbherr auf Sterrebecke (ved Brüssel) og fortsættende i 12 generationer som riddere og

herrer til Starrebecke, Savanthen. Wolume, Sancti Lamberti og Graen i nærheden af Brüssel, og senere som borgmestre, købmænd i Brüssel og Antwerpen, indtil:

Jan (Johannes) van der Meeren og dennes ovennævnte søn **Phillip**. Om faderen hedder det:

Johannes von der Meeren, ein sehr reicher Mann, welcher zu Antwerpen in seinem Palatio (so in der Gasse, genant de lange gasthuys Strate, gelegen) (en meget smuk gammel bygning, som er bevaret den dag i dag) gewohnt und anno 1552 ein waysanhaus feür die mädgens gar löblich und trefflich begabet hat, wie dies weitläufig bezeugen: Grammaye und Carolus Scribanus in originibus Antwerpiensum, welcher am 113. blat alss Schreibt: Dieses Jungfern haus, ein grosses weitläufiges und nicht woniger rares Gebäude/ as nich einen sehr glücklich ausgang gehabt/ hat **Johann van der Meeren** 1552 gestiftet die jungfern werden allhier in allem guten unterrichtet, walche aus Armut nicht zu leben haben. Diese wann sie etwas zu jahren gekommen sind, werden sie in allen jungfräulichen exarcities so von ihnen erfordert warden mögen informiert, hernach anderen aufzuwart heraus gelassen, oder wann sie ein ehrlicher gesall begehret an demsalben verbeyretet, bekommen aus der arman kassen eine gewisse mitgift, wie nachfolgende verse am haustere anzaigen:

Tot eerlijk Onderhoudt van Meyskens Cleene, Die narmaels duer armode mochten snen heeft een godfruchtig man wt liefden alleene det godshuys wel begaeft, en bekent in DLeven.

Om sønnen **Phillipp** hedder det:

„Dessen hinnterbilebener leiblicher Sohn **Phillippus von der Meeren** har geheyratet, hochadliche jungfrau **Margarethem Hanridh** Walcher hernach zur Zeit der spanischen Verfolgungen in der Niederlanden mit seiner frau nach engeland ist gezogen, allwo Diesem **Phillippe** anno 1571, 24. oktober unter anderen kindarn eine Tochter **Johanna v.d. Meeren, geb_hren** ist, nachdem aber die spanische Unruhe gestillet/ ist er **Phillippus** wieder mit seiner familie nach Antwerpen gereiset, und hat sich herrach wegen der nachfolgende **franc_is** han verfolgungen **15_5** nach Hamburg begeben. Gedachte tochter jungfrau **Johanna** ist zu Hamburg Herrn **Dietrich de obbeler** vereheligt, eines ratsharm von brüssel sehn”

Også **Joachim** er sikkert allerede flygtet i 1566 fra Antwerpen, da han må formodes at være identisk med den i ”Personen in te Antwerpen XVI° eeow voar hat ”Feit van Raligion” gerechtelijk vervolgd” 1761/2 omtalte **Joachim Vermeeren**, der beskyldes for at holde oprørske prædikener, han var dog ikke præst men købmand og handlede med drogerier. Hans fader **Hanrich** stammede fra Breda.

Livan nævnes allerede 1575 i Hamborg og er sikkert flygtet fra Antwerpen i 1566/67.

Om tidspunktet for **Wolthers og Pauls** indvandring til stade ved Hamborg vides intet. Om førstnævnte oplyses det i ”Berenbergsehe generalogien” i Hamborg, at han stammer fra Antwerpen og at han har opholdt sig som klædefremstiller i Stade, hvorfra han er flyttet til Hamborg. Han var gift med **Johanna de Licht**, der som det hedder i nævnte generalogier, i 1585

sammen med sine forældre grundet på Hertugen af Albas forfølgelser måtte flygte og tage ophold i Emden og senere i Stade.

Om **Paul**, som er stamfader til Lübecker grenen og den i Tyskland og andre lande vidt forgrenede slægt **Vermehren**, bl.a. også til den danske Maler **J.F.Vermehren**, nævner en "Gedächtnisschrift" over han søn **Paul**:

"Natus est Stadae, que Antwerpia cb persacutionam commigrant parentes, anno 1600."

Flere omstændigheder sandsynliggør, at **Wolther og Paul** har været beslægtet med hinanden og måske var brødre; **Paul vor Meren** står fadder, da **Wolthers** søn **Claus** får en datter døbt. **Wolther og Paul** var begge "Tuchbereiter". **Wolthers** datter og **Pauls** søn er gift med en **v.Münster**.

Pauls søn, også kaldet **Paul** døde 1664 i Lübeck, og en ligprædiken over ham på latin lyder i dansk oversættelse som følger:

"Det bekendtgøres.

Stade havde givet os manden, men vor fædrene jord og et taknemmeligt parti havde givet denne mand et hjemsted.

Ligesom en klippe, der er mejslet ud, den son midt i bølgerne ikke regnes vindenes magt for noget og udholder uvejret:

Således har han altid (da et kristent sind er præget af sjælelig ligevægt) som modstander uforfærdet forkastet enhver rørelse.

Efter at han havde levet tre og tredive år sammen med sin hustru, blev han hævet op til guds herlige rige

Allerede på sit dødsleje brændte han kun af kærlighed til Jesus, hvis der overhovedet findes nogen vej til livet..."

Både **Wolther og Paul** bosatte sig, sammen med andre nederlandske flygtninge i Stade ved Hamborg, hvilke by, i modsætning til Hamborg straks havde åbnet sine porte for de nødstedte fremmede flygtninge. Først i begyndelsen af det 17. århundrede tog de to ophold i Hamborg.

M.h.t. **Levien** (faderen til de to danske officerer **Carl og Levien**) må det grundet på flere omstændigheder, som faddernavnene etc. Der går igen, såvel hos **Leviens** børn og **Wolthers og Pauls** børn, anses for sandsynligt, at han er beslægtet med sidstnævnte to, men hvorledes dette slægtskab består, er det endnu ikke lykkedes mig at opklare. Faderen til **Levin** har måske været den **Jacob Vermehren**, der blev viet i Hamborg, St.Catharinen kirke i 1637, idet **Levins** første søn døbes **Jacob**, og en **Jacob vor Mehren** står fadder. **Levin** har været nær beslægtet med en anden **Levin** (farver) samt med **Peter** (Brændevinsbrænder), hvilke fremgår af, at han efter sidstnævnte to's død overtager formynderskabet for disses børn.

Om slægten **von Mehren, Vermehren** i Hamborg, Lübeck og Lüneborg kan oplyses at den beskæftigede sig med handel over land, særlig med klæde og silke, samt med fremstillingen af klæde og farvningen af samme, og gennem mine studier har jeg fået det indtryk, at det har været ansete og velsituerede Folk, der trods den modstand, som mødte de fremmede nederlandske indvandrere fra de indfødte borgeres side i Hamborg, havde evnet at skabe sig en position. Om Nederlændernes forhold til byen Hamborg skriver **Buek** i sin bog: "Die Hamburger Oberaltarn" som følger:

Im 16. Jahrhundert flöteten viele adeliche und bürgerliche Familien aus den spanischen Niederlanden, um Glaubensfreiheit, Eigenthum und leben vor der spanischen Tyrannei zu retten. Sie brachten ihr vermögen, ihre Kenntnisse und ihren Gewerbefleiß mit, sie sargten für ihre hälfsbasüftigen Landsleute und es gibt wenige bürgerliche Einrichtungen in Bazleburg auf Handel, Verwaltung besonders **armen??ge** in Hamburg, die nicht von Niederländern ausgegangen der doch thatig befördert wären. Eigentliche Bürger aber wollten sie nicht Verden und **??** schlossen 13 Niederländer im Jahre 1605 einen desfälligen Kontrakt mit dar Stadt, dar nach seinem ablauf 1615 verlängert vorder, in welchem sie sich wegen dar bürgerlicher abgäbe teils zur persönlichen Leistung, teils zu einer Gesamtaufbringung unter sich verpflichteten. Die Bürger waren **inz?ischen** eifersüchtig geworden auf die von den Niederländern errungenen Handelsfreiheiten; der Rath nahm sich der dem Staate zu nützlichen fremden an und es gelang ihn durch die im juxte erwähnte Deputation von 1638 einen neuen Kontrakt mit den Niederländern zu schließen, der aber nur bis 1652 dauerte, von wo an die, ebenfalls 1638 errichtete Deputation zur annehmen der fremden mit jedem einzelnen kontrahierte. Anfangs hatten diese familien, welche nach spräche, sitte und alten Erinnerungen unter sich eng zusammenhielten, sich auch nur untersinander verheiretat. Da Eber jeder Niederländer, der eines Bögers tochter oder Witwe heireten wollte, vorher Bürger werden und aus dem fremdencontract austreten musste, so verschwand allmällig Jane Absonderung, die dar lutherischen Konfession anhängenden Niederländer wurden Börger, in die bürgerliche Verwaltung in den Rath gezogen und begründeten ang_sehene familien, von denen noch manche blühen und zu Hamburgs Ehre und Wohlstand beitragen.

Endvidere siger **Sillam** i sin beretning om Nederlænderne i Hamborg (Zeitschrift d. vereins f. Hamburger Gaschishte):

(Oversættelse) I det hele taget gav indvandringen af de nederlandske slægter Hamborgs handel og åndelige liv et nyt opsving. Hine velhavende, for største delen adelige Nederlændere, udrustet med en for den tid i Hamborg usædvanlig dannelse, udvidede Hamborgs handel og blev hoveddrivfjederen til mange institutioner, der den dag i dag er en pryd for byen Hamborg.

Om Nederlændernes indvandring til byen Frankfurt a.M. skriver **Alexander Dietz** i sin Frankfurter Handelsgeschichte:

In allen größeren deutschen Städten nisteten sich die betriebsamen, an freie Verhältnisse gewöhnten belgischen Niederländer, welche der evangelischen Lehre wegen ihre Heimat verlassen hatten, und Italiener aus Florenz, Lucca und Genua ein und verpflanzten mit großer Rücksichtslosigkeit ihre Gewohnheiten, ihre fortgeschrittenen, gewerblichen Betriebsformen und ihren Luxus nach den veralteten, in Zunftformen erstarrten Deutschland. Eine tiefe nationale, wirtschaftliche und vielfach auch religiöse Kluft trennte diese **Schaffern** von Fremdlingen von der einheimischen Bevölkerung und nur widerwillig gewährte man ihnen Einlass. In den katholisch gebliebenen Reichstädten **w?** Aachen und Köln, wurden sie nach einiger Zeit wieder abgeschoben, und in manchen protestantischen Städten, wie Nürnberg, **Regensburg**, Ulm, Lübeck fanden sie nicht den nötigen Spielraum zur Entfaltung einer freien **Tätigkeit**. Diejenigen Städte aber, welche sich mit ihnen dauernd vertragen haben, sind durch sie, die neuen Herren des deutschen Handels, emporgekommen und in den folgenden Zeiten die ersten deutschen Handelsstädte geworden: Ich meine Frankfurt, Hamburg und Leipzig..... An die frei gewordene Stelle rückten namentlich die Niederländer, welche trotz ihrer großen Ausbreitung von Niederwesel bis Wien und Krakau, von Basel bis Danzig und Thorn ihren Zusammenhang nicht verloren. Da viele von ihnen auch nach England und Rouen, der Hauptstadt der Normandie, nach Venedig und anderen ausländischen Plätzen ausgewandert waren, erstreckten sich ihre Verbindungen auch auf diese, in den losgetrennten sieben nördlichen Provinzen ihrer Heimatlande erstand für sie ein neuer **Republikanischer** Staat mit Amsterdam an der Spitze..... Sie sowohl wie die Niederländer haben, von einigen Ausnahmen abgesehen, aus ihrer Heimat nicht große Reichtümer mitgebracht, sondern diese auf deutschem Boden meist sehr rasch erworben..... Bei der Einwanderung der protestantischen Belgier und Franzosen ist zwischen der direkten und der indirekten Einwanderung zu unterscheiden: eine ist so wichtig wie die andere. Die erste hat kurz vor dem Abzug des **regierungslosen** Kaisers Karl V aus den Niederlanden 1554 an und ist einige Jahre durch die Eroberung von Antwerpen durch Spanier (17. Aug. 1585) also bis 1590 beendet. Die Einwanderung beginnt gegen 1600 und dauerte während des ganzen 17. Jahrhunderts fort. Sie führte unsere Stadt diejenigen Massen von protestantischen Fremden zu, welche entweder religiösen Verfolgungen in den katholischen Fluchtstätten, wie Aachen und Köln, ausgesetzt waren, oder sein vor den Schrecken des dreißigjährigen Krieges nach dem wohlbestimmten sicheren Frankfurt flüchteten oder schließlich in den kleineren Verhältnissen der belgischen Koloniestädte Hanau und Frankenthal nicht mehr den genügenden Spielraum für eine größere geschäftliche Tätigkeit fanden. Hiermit erklärt sich auch, dass zu dieser Gruppe indirekter Einwanderer meist nur wohlhabende Leute, wie die Ruland und **Thiele?** aus Aachen, die... Aus Köln, Worms, Hanau, die Punder und **Vermehren** aus Frankenthal gehört haben.

Endvidere:

Infolge der protestantischen Verfolgungen in den Niederlanden wanderten bekanntlich zahlreiche Familien nach Frankfurt aus, wo ihnen jedoch später Schwierigkeiten gewacht werden, angeblich

aus Grund der Bekenntnisses/Reformierte gegen Lutheraner/ in der Hauptsache aber wohl aus wirtschaftlichen Gründen, da sie den Einheimischen gegenüber als unbequeme Mitbewerber auftraten. Es zogen daher manchen Familien wieder weiter und zwar auf Grund günstiger Angebote der betreffenden Fürsten nach Hanau aM. Und nach Frankenthal in der Pfalz. Der dreißigjährige Krieg nahm aber Frankenthal viel mehr mit, als Frankfurt, weshalb nach Friedesschl wieder eine Rückwanderung hierher stattfand. Zu den Familien, welche aus den Niederlanden ein-, nach Frankenthal aus, und alsdann nach Frankfurt wiedereingewandert sind, gehört auch die Familie **Vermeeren**, deren Name auch noch in der Schreibweise: **Vermeren, Vermer, de Mere, de la Mer, Fermeer** vorkommt (følger en række medlemmer af slægten begyndende med **Leo Lameire (de la Mar, Vermar)** i 1560)

Om slægten **von Mehren's Vermeeren's** niveau og dens omgangskreds i Hamborg får man et billede, ved at studere navnene på de personer, der stod fadder ved barnedåbene. Her nævnes gamle, fremragende Hamborg-slægter som: **Hertoch, bohme, von Blomenbarch, von Köntgelche, Just , von Holten, Amsingh, Greve, Cappelen, Sillan, Engers etc.** Disse slægter, der til dels også er af nederlandsk oprindelse, skænkede byen Hamborg i tidernes løb talrige Borgmestre og Oberalter (Senatorer). Da det i det store og hele er disse navne, der går igen ved dåbene af **Joachim, wolther, Davide, Phillips, Hans og de to Levin** kan man drage den slutning, at alle disse har stået i nært slægtskabsforhold til hinanden.

Det er interessant at bemærke, at slægten, ligesom andre nederlandske slægter i tråd med datidens religiøse rørelse i overvejende grad døbte børnene med bibelske navne, dog har navnet **Levien**, som senere skal nævnes, intet at gøre med det gammeltestamentlige Navn Levin, men er af gammel germansk oprindelse i lighed med den nordfranske by Lievin. Både Wolther og Paul har haft fast ejendom i Hamborg. Ligeledes Joachim, og sidstnævnte var forvalter af den i 1585 stiftede nederlandske Fattigkasse.

Hvis man leder efter en forklaring, hvorfor de tidligere omtalte tre brødre, **Carl, Levin og Franz Guilss** søgte bort fra byen og lod sig hverve til dansk krigstjeneste, kan denne måske søges i de urolige forhold i Hamborg omkring 1680erne og senere, eller måske har de tre brødre været besjælet af tanken om at fortsætte den kamp for deres religions frihed, og deres lands selvstændighed, som de danske Auxiliærtropper på slagmarkerne i Brabant, slægtens gamle land, deltog i. Muligvis kan forklaringen dog også søges i den omfattende ildebrand, der hærgede en del af Hamborg den 23. juni 1684 (Brook, Kehrwieler, Kibbeltwiete, **bey?** kleinen fleet, holländische Reihe,.. netop den del af byen, hvor de nederlandske slægter fortrinsvis levede) og som kan have berøvet deres forældre for alle midler, og derved tvunget børnene til at finde en udvej.

M.h.t. spørgsmålet, hvorvidt slægten er af adel eller ej, skal jeg citere, hvad Sillem skriver i sin førnævnte skrift om nederlænderne i Hamborg:

Ehr ich übergehe zu den einzelne Namen, bemerke ich noch ein Wort über den Umstand, dass nach Gedecken die reisten Flüchtlinge adelicher Herkunft sein sollen. Es könnte uns wundern, dieselben bei uns in Berufsarten vorzufinden, die gemeindlich nicht adelicher Art zu sein scheinen. Statt aller Erklärungen mögen hier die Worte folgen, mit denen sich der Archivar der Stadt Antwerpen, Herr Alphonse Goovaerts, der Herausgeber der Genealogie der Familie „De Liagre,“ in seiner Nota über diesen Umstand ausspricht. Er sagt daselbst über die Familie Wouther dit de Westphalie, die nu dan deutschen Ordensherren gehören, nach Antwerpen gekommen ist, und deren Angehörige daselbst Kaufleute, Brauer u.a. waren, das folgende, gewiss auch auf die nach Hamburg geflüchteten Niederländer angewendet werden kann: „Man weiß, dass die Mehrzahl der adelichen (belgischen) Familien, **d??sich** in Antwerpen im 16. Jahrhundert niederließen, um sich dem Handel zu widmen und so ein Vermögen wieder herzustellen, da_s die Kriege ihnen genommen hattet. Man braucht nur die Worte der „Inscriptions Funereires et Monumentales de la Provence d’Anvers“ zu sehen, um überall Grabsteine zu finden, die geschmückt sind mit den Wappen von Familien adelicher Häuser, deren Namen die Bezeichnungen Kaufman, Brauer, Weinhändler (Wyntavernier) Juwelier etc. folgen. Indem man eine Handlung betrieb, widersetzte man sich **alle?fings** den Bestimmungen, die den adelichen Stand beherrschten, aber nachdem man sein Vermögen wieder hergestellt hatte, forderte und erhielt man ohne Mühe von Souverein eine „acte de Rehabilitation dans lietat de noelesse“. Das tat eine große Anzahl Antwerpener Familien“
.....

I denne forbindelse kan jeg oplyse, at f.eks. **Herman Vermeeren** i Antwerpen blev adlet i Bruxelles den 20. april 1613 og bar våbenet: "Armes fascé de sables et d’argent da quatre piécas, des fascés de sable charg_as de 3 tréfiles d’or, posés 2 et 1 les queus de sable, brechantes eur les 2a et 4e fascés d’argant"

--ooOoo--

Da min slægts herkomst fra Nederlandene således må anses at være fastslået, lå det nær at prøve på, at finde nærmere enkeltheder om forfædrene til **Wolther og Paul** etc. Og med dette mål for øje er der efter aftale med efterkommere af den Lübeck’ske slægt **Vermehern** i Tyskland og i Danmark, specielt med Herr **Jørgen G. Vermehren**, København, hvis efterforskninger særligt har omfattet efterkommere af slægten **Vermehren** i Lübeck, i andre byer i Tyskland, samt i Danmark, og under samarbejde med disse rettet en del til Arkiver og genealoger i Antwerpen og andre byer i Belgien og Tyskland. Der findes et anseligt materiale herom, men hidtil intet sikkert om **Pauls og Wolthers** forfædre.

En **Paul van der Meeren** er fundet som 3. søn af **Wauthier (Wolther) von der Meeren** chevalier, seigneur de Saventhem, St__rebecke, West_esel og Westdoorne, d.v.s. samme adelsslægt, som tidligere nævnte **Phillip** ifl. "Ehrengedächtnis und Lebenslauf etc." (oversat: Honor og

hukommelse CV, osv. ") siges at nedstamme fra. Denne slægts våben fra det 15. århundrede er: "plain au chef chargé de 2 pals, le 2ième briss d'unannelet. Cimier une hure et col de sanglier (Vildsvinehoved ge) (von Silber über schwartz tailt. Oben drei blaue pfähle) Dette våben findes ikke anvendt af nogen af **Wolthers** eller **Pauls** efterkommere. Af **Pauls** efterkommere brugte **Nicolay Vermahren** i Lübeck 1677 et våben visende 3 gyldne kornaks på grøn mark med blå himmel, og af **Wolthers** efterkommere brugte **Johan Christoffer Vormehren**, Borgerkagtajn i Hamborg i 2den halvdel af det 17. århundrede et våben, visende en Havhest.

I London har der i det 16/17. århundrede været bosat en del personer ved navnet **Vandermere, de la me, Vermeer** etc. Hvilket fremgår af "Publication af the Huguenots Society of London". Deriblandt en

1567 Douchman **Paule Vandermere** an his wyf, **Denizeins** (fremmede) i England siden 1553.

1570 Registre de baptisme, Mariages at morte et jensne de l'Eglise Wallone at des Isle de Jersay, Guernsey, serg Origny etc. Blie at Southampton par potante de Roy Edouard six a et de la Reine Elisabeth (Zymington 1890) Les noms de vau, qui ont faie proffession de laur foy et admis a la Gena (hellige Nadver): Paul de la Mer et sa famme Francoise Hinant (Flamen)

1548 Indentures 30. apr. 1549 for the first payment of the relief granted (4) Nov. 1549 Wolter Meres.

Samt andere.

Disse to **Paul og Wolter** er formentlig ikke identiske med de to i Stade forekommende, da det for disse sidstnævnte vedkommende udtrykkelig nævnes i Hamborg og Lübeck, at de kom fra Antwerpen. Det er dog rimeligt at antage, at også disse Londoner, blandt hvilke der også findes silkehandlere og vævere, hører til samme slægt, og denne antagelse vinder yderligere tiltro, når man erindrer, som det fremgår af arkivet i Hamborg (Cl.VII Lit.EB no.4 vol Id) at medlemmer af slægten **Vermeeren** i slutningen af det 16. århundrede og begyndelsen af det 17. århundrede har haft livligt handelssamkvem med England.

En **Lievan uytter Meere (van der Meern)** fra Gent blev brændt 15.10.1572 i Furnes i Belgien som protestant.

En flamsk maler **Livin van der Meere** var bosat i Lyon fra 1508 til 1525 og døde før 1528. Hans søn **Jan van der Meere** var ligeledes maler døde 1557.

En **Jean van der Meeren**, échevin d'Anvars 1557 Oudevand (Oldermand) van Lakengulde (Klædefremstillergilde) obilt in de Furie (Religionsforfølgelsen) 13.5.1576 Hans våben var "Trois tours, écusson en ceour á trois pals et au franc quartier (d'hermine) l'écu brisé d'une borduer engrélé. Cimier une tour. Hvilket våben har lighed med Sterrebeck-slægtens våben.

Om de indvandrede Farvere skriver Dietz i "Frankfurte Handelsgeschichte" pag. 336:

Im Gegensatz zu den deutschen Färbermeistern darf man sich die belgischen meistens nicht als einfache Handwerker vorstellen, welche gegen Lohn fremde Stoffe färbten. Vielmehr vereinigten sie regelmäßig die dreifache Eigenschaft als kapitalkräftige Seidenfabrikanten, Färber und Händler in ihrer Person, welche für eigene Rechnung die italienische Rohseide ballenweise einkauften, selbst färbten, auf Webstühlen und Mühlen im eigenen Haus oder durch Heimarbeiter zu schnüren, Fransen, Bändern, Garnen verarbeiten ließen und hier oder auf den Leipziger und Naumburger Messen nach dem Norden und Osten Europas verkauften.

In dieser Verbindung lag das Geheimnis ihrer großen Erfolge. Von Jakob Accart heißt es ausdrücklich, daß er seine Geschäfte mit dem Färben, Winden und Zwirnen der Seide gemacht habe, solange er in der Stadt gewesen sei, und Matthias de Mere wird sowohl als Steppseidenmacher wie als Seidenfärber und Händler bezeichnet. tegnelser "Juchtereiter", "Wandereiter" og "Fárter" omfatter således såvel fremstillingen af klæde, farvningen af samme og handelen af samme.

--ooOoo--

Før indvandringen af førnævnte personer af slægten **von Mehren, Vermehre**, etc., der grundet på religionsstridighederne i Nederlandene måtte flygte og bosætte sig i Tyskland, levede der allerede siden 1370 i Hamborg personer af navnet **von Mhere, van Mehre, van den Mare**, etc., af gammel nederlandsk adel, bærende våbenet: "3 Kleeblætter nebeneinander, begleitet von drei, 2 – 1, Rosen" (*oversat*: "3 kløver siden af hinanden, ledsaget af tre, 2-1, roser) hvilken slægt har spillet en rolle i Hamborg, Wandsbeck's historie (se Zeitschrift für. Hamburgische Geschichte 3. Bd. 1851)

(*oversat*: Journal. Hamburg History 3 vol 1851) Af denne slægt kan bl.a. nævnes **Joachim van den Mere** 1484 fra Hamborg imatrikuleret i Rostok 1486 (1500 mag. Art)

Johannes van den Mere (vanne maer) imatrikuleret Rostok. 1508/9 mag. Art.

Cecilia (Cillia) von Mhere g.2 (m. **Peter von Sprengel**, Licentiat og Cansler fra Sachsen,

Elisabeth (Else) von Mher gift m. **Georg (Jürgen) von Tzeven**

Anna von Mhere g.m. **Heinrich Salsborg** (1524 Borgmester i Hamborg) (se Eickhoff: Gesch. Wandsbecks) Denne **Salsborg** sendtes 1524 til **Kong Frederik I** Kroning i København og blev adlet af ham. **Salsborg** købte (eller modtog som gave) af Kongen 1525 Lensgodset Wandsbeck. Denne gamle Hamborg slægt synes dog at være uddød allerede i det 16. århundrede.

-ooOoo-

Som det fremgår af foranstående, har efternavnets skrivemåde i tidens løb været mangfoldig. Medens slægtens medlemmer i tidligere perioder skrev sig skiftevis:

Van der Meeren, van Meeren, von der Meeren, von Meeren, van der Mehren, van Mehren, von der Mehren, von Mehren, von Mahren, ver Meeren, ver Mehren, vor Meeren, vor Mehren, Vermeeren, Vormehren, Fermahren, Formehren, a Mehren
etc. etc.

Kendes nu kun to skrivemåder:

Vermeeren, som efterkommere af den omtalte Lübeck gren

Von Mehren, den danske gren og slægten i Bergen, Norge

Disse tre grene synes at være de eneste af de mange i det 17. århundrede i Hamborg levende personer, der har fortsat slægten.

Navnets oprindelige og korrekte skrivemåde, fra hvilken alle disse variationer er udgået, var, som det fremgår af nedenstående:

Van der Meeren.

M.H.t. Navnets oprindelse og dets forklaring skal jeg først anføre, at ordet **Meer** på nederlandsk betyder "se" (indse) vand og dernæst citere nogle afsnit af Johan Winklers bog: De nederlandsche Geslachtsnamen on Oorsprong, Geschiedenes en Betsekenis" (1885). (Oversættelse):

Meget talrige er de slægtsnavne, som er udlånt fra almindelige geografiske navne. Det være sig nu at sådanne navne ikke består af andet end de enkelte ord (f.eks. slægtsnavnene Dijk, Dam, Berg, Quin) eller at de er sammensatte med artikler (de Berg, T´Felt, de Vymer) med proportioner (van Dam, van Quin, op Mar (Opmaer) voor Quin) eller såvel med proportioner som artikel (van den Berg, By de Weg, Ter Meulen) Man ikke blot er disse slægter, der bærer disse almindelige navne, som oftes talrige, men største parten af disse navne tilhører også indbyrdes ikke beslægtede familier.

Slægtsnavne med et enkelt van foran, bliver i tal overgået af geografiske navne, der foruden denne præposition også har en artikel foran. Præpositionen står naturligvis foran artiklen, som: van den, dan de og van der (hvilket er en meget god, men forældet form der den bøjede **??tions** artikel) og van hat, der for det meste forekommet sammentrukket til Van't. Eksempler på sådanne slægtsnavne er Van der A_ker, Van der Beck, Van der Besche, Ven den Bergh, Van der Heyden, Van der Meere, Van der Meire og Van der meer, Van de Putte, Van der Zea et. ...

Præpositionen Van og den bøjede artikel der er ofte sammentrukket til et enkelt ord var, f.eks. Vermeer, og Versluys, er sammentrukne af Van der Meer og Van der Sluys. Vermeer, Vermeire, Vermeeren, Vermairen, også halvt tysk: Vermehr. Som dette medfører, forekommer den fulde form af disse navne med van der i reglen sideløbende med den sammentrukne form med ver. F.eks. Vertean ved side af Van der Baan etc. (Meerstre er den frisiske form af navnet van der Mehren (Hollandsk) og Vermeire (flamsk) navnet der Meersch har ingen tilknytning til Van der Meeren, idet Meersch betyder marskland.

Hvad angår slægtens fornavne i tidligere tid, har jeg allerede fremhævet, at bibelske navne nød et fortrin. I særlig grad er det her apostlene, der må holde for. Tileman Dothias Wiarda skriver 1900 i sin bog: "Über deutsche Vornamen und Geschlechts-namen": (*oversat: „Over tyske fornavne og slægtsnavne“:*)

Sobald man nun anfang die Eigennamen von einen Heiligen zu entlehnen, so war es ganz natürlich, dass man sich vorzüglich die Namen der heilige auswählte, die den größten **Win???gkreis** hatten. Diese Namen der heiligen von dem ersten Range breiteten sich daher am weitesten aus. Die Heiligen der ersten Classe sind unstreitig die, welche mit dem Stifter der Religion in der engsten Verfeindung gestanden haben, oder Heilige aus dem neuen Testamente. Johannes der Täufer stand als der Vorläufer Jesu, so sehr in Achtung, dass man ihn in der catholische Litanei gewöhnlich oben anstellte. Der Liebling des Heilands, der Evangelist Johannes, führte denselben Namen. Es lässt sich daher leicht einsehen, warum die Nar in Johannes oder Johan sich so sehr ausgebreitet haben. Johannes folgen auf dem Füße nach die Namen der großen Apostel, Petrus auf den, als auf einen Felsen, **Christ??** seine Kirche baute, und Paulus, der át Feuereifer das Christentum befestigte Johannes, Petrus und Paulus sind also die vornehmsten Heiligen, und daher ihre Namen die gangstersten. Dann kommen die Namen der übrigen Apostel und Evangelisten. Jacob, Phillip, Thomas, Andreas, Lucas, Mathäus, Mathias, Simon, Marcus und Bartholomäus.

Unter den heiligen Fraun aus den neun Testamenten hat Maria die Gebenedeite unter den Webern, dan obarsten Rang. Anna, ihre Mutter obgleich die Evangelisten und Apostel ihrer nicht erwähnen steht ihr zur rechten, und Elisabeth zur linken Seite.....

Nicht bloß die aus dem neun Testament genommenen Heiligen, Sündern auch die Heiligen, welche die Legenden in einer langen Reihe aufstellen, haben viele Taufnamen veranlasst. Anton, Marta, Nicolaus, Augustin, Georg, Christopher, Lorenz, Sebastian, etc. Catharine, Sophia, Helene, Justina, Christina, Dorothea, Agnete. Ferner Mauriz, Erasmus, Jodocus, Julius, Justus, Maximillian, Gomilius, Eugenius, Alexander.....

Die Ehre einer Entlehnung von Taufnamen genossen unsere Ureltern Adam und Eva, der fromme Abel, die Patriarchen Abraham, Isaac und Jacob und deren Frauen, Sara, und Rebecca der Priester Samuel.....

M.H.t. det flere gange optrædende fornavn Levien (Livan, Levyn etc.) skal jeg gøre opmærksom på, at dette ikke har nogen forbindelse med det gammel testamentlige Levy. Dette fornavn er derimod af gammel germansk oprindelse og sammensat af ordene lib, lef... og Win, og betyder så meget som: den elskede ven.

Warden skriver herom i sin førnævnte bog:

Følgende Silben sind die Bestandteile ächt germanishear Namen:

....

Lib, liub, leof, **laf??liebt**, beliebt durch alle germanische Mundarten, als: Libo, Liuba, Leffert, Leofhold, Leofwin, Levin (Win + Freund) Leofric, Liborich, Libolf

Endvidere skriver Winkler i sin ligeledes tidligere nævnte bog:

Lieven (hvoraf udledes Lievense) er den gamle nederlandske afkortning af det gammel-germanske navn Liefwin, der som slægtsnavn også forekommer i den forvanskede form Liwyn ...

Liefsoons, og Lievesons stammer fra mandsfornavnet Lieven, Lieve, Liwijn, Liefwin.

Lieven (Livin) er endvidere navnet på byen Gents skytshelgen, samt navnet på en nordfransk by.

---oooOooo---

Af de tre brødre **Carl, Levien og Franz Guills** er **Carl** den, der først er trådt i dansk tjeneste, idet han ifl. Hirsch: Danske Officerer, allerede i 1690, som 24-årig nævnes som sek.leutnant i Schacks inf.Regiment. I 1691 fulgte **Levien** som 18-årig efter, og endelig 1702, som 24-årig **Franz Guills**.

Carl von Mehren, døbt 26.8.1666 i Nikolai Kirke i Hamborg, død 1729 på sin gård i Vadsby (Sengeløse) ugift. Nævnes første gang som Sek.lieutnant i Schacks inf.Rgmt., men har forinden gjort tjeneste i Prins Carl's Regiment. Han er i din militære løbebane avanceret til Oberst-Lieutnant ved sjællandske nationale inf.Rgmt. og har på et vist tidspunkt været lærer ved det dengang

bestående Københavnske Ridderakademi. Om han, ligesom sine to brødre har deltaget i de danske Auxiliartroppers kampe i Nederlandene og i England, vides ikke. I 1690 har **Carl** i.h.t. en skrivelse fra General Lieutenant Hans Schack til Krigs Kancelliet (Indk. Sager 22.5.1690 no. 199) i rang af Sek.Ltnt. Været virksom som hverver. Nævnte skrivelse lyder som følger:

Allerdurchlauchtigster, großmächtigster, allergnädigster Erbkönig und Herr.

Als der Sekonden Leutnant Müller bay. des Kapitän Winden Compagnie sein davor bey der Werbung **gr?apituliter** Massen nicht geleistet auch der dabei stehende Fendrich sich nicht seiner Charge gemäß kompostiert, dass er bestehen bleiben kann, dagegen der auf Rekruten Werbung mit dem Kapitän Schreiber ausgrecommendierte Leutnant **von Mehren**, nebst der Fendrich Christian Carl Bircherod aber sich Mercklich in Ausstellung ziemlich party Leut meritiert gemacht, so ersuche Euer königl. May.st. **alleruntar??änigst** gedachten **von Mehren** die Bemelden Seconde Lieuttenants und Bircheroden die Fenrichs stelle bey Capitain Winden Compagnie ertheilen zu lassen.

Hans Schack. Gen.Lieutnt. Copenhagen 22.5.1690.

At **Carl** har været en betænksom og hensynsfuld foresat for sine undergivne, synes at fremgå af en memorial til kongen 1712 (c):

Major **Mehren** ved østsj. Reg. Klagede i febr. 1712 fra Campementet for København over de i 1710 & 11 udståede trængsler på flåden og nu i den grasserende Contagion (Pesten) "at ikke alleneste de beste Karle er døde, men endog størstedelen af resten særdeles af de otte Kompagnier, der i afvigte sommer har været på flåden, er formedelst svaghed så miserable, at der ikke er 20 friske mand pr. Kompagni, hvorefter en efter anden bliver syg". Han beder indstændigt kongen om, at navnlig disse 8 komp. For en tid af 6 uger under bibeholdelse af den militære lønning og forplejning må blive forlagt til hjemmene for at komme til kræfter igen.

Carl, der fra 1718 var chef for henholdsvis 3. & 2. Comp. af nordsjæll. Inf. Rgmt. Udnævntes til Oberst Liutnant ved Orlist Barners regiment. Han ejede i sine sidste år en gård i Vadsby ved Sengeløse (se Krigs Canc. General Commissariatet Kgl. Resolutioner 21.12.1729 No. 151), som kronen havde afhændet til ham. Hans arving, broderen **Levien** lod gården bortsælge ved offentlig auktion, den 29.12.1729. Gården bestod da af 3 længer, en nordre på 8 fag ny, en østre på 18 fag ny, en søndre på 10 fag nyrepareret samt Kolle, Bryggerhus og bagerovn. Gården overgik senere (1730) i major Heinrich Julius Timm's eje og kom derefter under Bidstrupgård. Gården ejes nu af gårdejer Ernst Olsen og kaldes Baunagergård. Den ligger østligst i Vadsby og er den første gård i byens søndre side, når man kommer ad vejen fra Sengeløse.

Endvidere efterlod han sig en gård i Hagendrup ved Breininge, som hans broder **Levien** arvede efter ham. **Carl** var ugift. Han blev begravet i Sengeløse Kirke. I Kirkebogen står anført:

Sengeløse 7.11.1729 blev velædle Oberst Lieutenant **von Mehren**, som døde på sin gård udi Vadsby begravet her i Sengeløse Kirke udi gangen neden for den store sten.

Kirkens gulv er senere blevet restaureret og noget gravmæle findes ikke synligt.

Hans advancementslister er som følger:

Sekt. Lt. Og Prmlt. I Schacks Inf.Rgmt.	9. Comp.	20.12.1690
	6. Comp.	1691
	7. Comp.	1699
Prmlt. V.Schertzels Rgmt. (tidl. Schacks, senere Xeplins Rgmt.)		1700
Kaptejn i Thune Herred Komp. Østsj.nat.Inf.Rgmt. (oprettet 1701)		26.3.1701
Chef. F. 7. Comp. af østsj.nat.Inf.Rgmt.		15.2.1707
Chef. F. 6. Comp.		1708
Sec.Major i Tudse Herred Komp. Af østsj.n.Inf.Rgmt.		6.6.1710
Chef. F. 3. Comp. af nordsj. nat Inf. Rgmt. Ølstykke		14.3.1718
Chef. F. 3. comp. af nordsj. nat inf. Rgmt. Ramsø		1724
Chef. F. 2. comp.		15.4.1726
Karakter. Oberst Lieutenant		15.4.1726
Oberst Lieutenant ved Oberst Barners Regiment		1729

Levien von Mehren døbt 2.2.1673 I nikolai Kirke, Hamborg. Død 6.6.1734 på Husemgård (Brønshøj). Er stamfader til den danske slægt **von Mehren**. Han er formentlig på opfordring af sin broder Carl, der i 1690 var hverve-lieutnant , i 1691 trådt i den danske kongens tjeneste. Ligesom broderen, har han gjort tjeneste såvel ved østsjællandske som ved nordsjællandske Infanteri Regiment. Han avancerede til Kaptajn ved Thune, Arts og Løve Herreds Kompagnier. I 1730 blev regimentet opløst og han modtog 1731 sin afsked, men da regimentet i 1733 blev genoprettet blev han atter indsat og gjorde tjeneste ved Københavns Kompagni. Det fremgår af en skrivelse fra Oberst Barner til kongen (ref. Sager 31.8.1716 No. 3) at han har deltaget i de danske Auxilliartroppers kampe i Brabant:

”... den Capitain Liutnant **Levien von Mehren** mit der vacanten Compagnie zu begnaigen, welcher ev. Kgl. Majestät von Jugendt auf hier in Dennemark und Brabandt gedient und sowohl zu Lande als diesem Krieg 3 See.Campagnien mitgetan, sodass ein jed. Chef, in Specie der Herr Admiral Barfoth ihm ein gutes Compartements und Wohlverhalts beygeten ...“

Som Kapt. Ltnt. Giftede han sig i 1714 med **Magdalene v. Vendt (Ventin)** , en Leutnants Datter af Casper Christian Wentin, senere Oberst-Lieutnant, hvis segl med våben findes på Rigsarkivet.

Levin havde med sin hustru 3 sønner, nemlig:

<u>Carl Christian</u> dbt. Hell. Ånds K. København	12.12.1714 død 2.5.1715
<u>Carl Friderik</u> dbt. Garnisons K. København	20.2.1716 død 12.4.1759
<u>Henrik Levin</u> dbt. Frederiksb. K. København	4.7.1717

Han døde 1734 på Husumgård ved Brønshøj, et lille gods, der ejedes af Bolle-Luxdorph, og som af Kongen blevet lagt til ryttergodset. Han bisattes i Brønshøj Kirkes Kapel. Husumgård er nedbrudt samme år, og hans enke beboede 1738 et af de 10 til Herregården hørende huse. Han kaldes i Hirsch: **Peiter Levin von Mehren**, men underskriver sig selv kun **Levien von Mehren**.

Hans militære data er følgende:

Fændrik i østsj. Nat. Inf. Rgmt. Smørum Komp.	17.6.1707
Leuitnant i østsj. Nat. Inf. Rgmt. Hoboe Komp.	20.1.1708
Kapt. Leutn. Do. Smørum Komp.	17.11.1710
Kapt. Og Chef f. Thune Komp. Samme Rgmt.	14.3.1718
Do. F. Arts Herr. Komp. Nordsj. Inf. Rgmt.	25.3.1718
Do. F. Løve do.	1724

Regimentet opløst 1730. Reduceret 1731

Igen ansat, da Regimentet blev genoprettet. Københavns Komp. 11.2.1733

Har stået 43 år i tjenesten (se Ref. Sager 23.6.17.34 § 20)

Carl Friderik von Mehren, døbt 20.2.1716 Garnisons Kirken, København. Død 12.4.1759 på Skjoldnæsholm.

2den søn af **Levien von Mehren**, blev ligesom faderen soldat, og tjente sig, som dengang var skik, fra Musketer, gennem underofficersgraderne til Fændrik og Premierleutnant. Allerede som 16-årig kom han i tjenesten. Også han gjorde tjeneste ved sjællandske nat. Inf. R. Han ansøger (Krigs Canc. Overkrigssecretærens udfærdigede Håndbreve Dec. 1755 No. 67) om optagelse for sine to sønner **Jochum Levin Frederik og Christian Carl** i Land Cadet Compagniet, dog blev tilsyneladende kun førstnævnte optaget ved dette Compagni, idet det fremgår at **Jochum Levin Frederik** allerede som 12-årig kom i tjenesten, d.v.s. umiddelbart efter at Petitionen var indsendt. Hans anden søn, der senere blev grundlægger af det **von Mehren'ske** Handelshus i Helsingør, blev formentlig ikke antaget i Land Cadet Compagniet.

Carl Friderich von Mehren har været gift tre gange. Hans første hustru kendes ikke med sikkerhed. Hans anden hustru var

27.2.1754 Anne von Depenbrock, enke efter Holm, muligvis Dt. Af farver i Roskilde Verner von Depenbrock gift 13.4.1719 m. Anne Helvig Hansdatter Aschlund, og hans tredje hustru var

30.9.1756 Sophia Margarethe von Mahler, Dt. Af Leutn. Og toldkontrollør Nicolay von Mahler og Eleonore Reitzen (Køges Skifte protok. 1761/6)

Hvad angår hans første ægteskab vides der, som ovenfor nævnt, intet sikkert om hans hustrus navn. Imidlertid fremgår det af dåbsprotokollen for Vigersted Kirke, at der ved dåben af hans første søn **Jochum Levin Frederik**, den 10.7.1743 som fadder bl.a. var tilstede Jochum degn af Gladsaxe. Degn i Gladsaxe i 1743 var Jochum Frederik Clausen Svitzer, gift 1.) Anneke Svendsdatter Schantz, død 1718 uden børn, 2.) Cathrine Møller. Det kan formodes, at Carl Frideriks kone i første ægteskab var en datter af Jochum Friderik Clausen Svitzer i dennes andet ægteskab, idet man kan gå ud fra, at Degnen ikke har foretaget den lange rejse fra Gladsaxe til Vigersted kun for at stå fadder, med mindre han i egenskab af vedstefader til det døbte barn havde særlig grund til det. Barnet er da også døbt **Jochum Levin Frederik**, nemlig **Jochum** formentlig efter morfaderen Degnen Svitzer, **Levin** efter farfaderen, og endelig **Frederic** efter faderen. Endvidere er **Carl Frederichs** første datter døbt **Magdalena Kathrine**, - ikke efter nogen af de ved dåben tilstedeværende faddere, men **Magdalene** formentlig efter farmoderen og **Kathrine** efter mormoderen, nemlig Degn Svitzers 2. hustru. Meget tyder således på, at **Carl Friederichs** første hustru var født Svitzer, men det er endnu ikke lykkedes mig at slå dette fast. Jochum Frederik Clausen Svitzer blev gift begge gange i Fodby, og her døbt 1722 en datter Ingeborg Marie, men da kirkebøgerne i Fodby først begynder 1721, kan det ikke ses, om han har haft andre døttre. En række kirkebøger i Midtsjælland har været undersøgt, med det formål, at finde **Carl Frederich** første vielse, der må have fundet sted mellem 1737 og 1743, formentlig dog 1742, uden at dette dog er lykkedes. Det kan måske antages, at vielsen er sket i Vigersted, hvor vielsesprotokollen dog ikke eksisterer for dette tidsrum.

Forbindelsen mellem slægten **von Mehren** og Svitzer, må da antages at stamme fra **Levin von Mehren**, der, som nævnt, boede på Husumgård, der ikke ligger fjernt fra Gladsaxe, hvor Svitzer i 1722 blev Degn.

Carl Friderich døde 1759 og han og hustru er iflg. Overleveringen begravede på Borup kirkegård. Hans dåbsprotokol i Garnisons kirken i København lyder:

Der vater **Lujen von Mehren**, die Mutter **Magdalena Ventlin** ihr Egte Kind getauft **Carl friderich**. Testes: Obrist Staffenberg, Capt. V. Camps. Reg. Quartiermeister Lerche, Hans Hinrich Bruun. Md.honette fräulein Gærners.

Han havde i sine tre ægteskaber følgende 6 børn:

1.) Jochum Levin frederic	dbt. Vigersted	10.7.1743	død 13.3.1790	København
Christian Carl	dbt. ?	27.6.1745	død 10.6.1801	Helsingør
Magdalene Kathrine	dbt. Borup	9.6.1748		
Jacob Wilhelm	dbt. Borup	26.12.1751	død 22.11.1810	Helsingør viet 12.12.1783 Garn. K. Kbhvn Anne Elis. Jensen

- 2.) **Anneke Cathrine** dbt. Borup 19.5.1755
3.) **Eleonora Cathrine** dbt. Borup 16.9.1757

Hans militære data er:

I tjenesten som 16-årig	1732
Fændrik i sjæll. Nat. Inf. Rgmt. Vordingb. & Valløe Komp.	24.7.1748
Premierleutnant Do.	21.10.1750

Noget skifte efter ham er indtil dato ikke fundet.

Joachim Levin Frederik von Mehren dbt. Vigersted 10.7.1743. Død 13.3.1790 København, **Carl Frideriks** første søn. Dåbsprotokollen lyder:

Vigersted 10.7.1743 døbt Mons. Meerens drengbarn af kirkeladen navnlig Jochum Frideric båren af Henric Ladefogets hustru. Faddere Jochum degn af Gladsaxe, Mons. Smidt fra Svendstrup, Mons. Korup ligeledes, Mons. Almis, Francisca Almis fra Jystrup sogn.

Ham kom som 12-årig i tjenesten, formentlig i Land-Cadet-Compagniet efter den ansøgning til Overkrigssecretairen, som hans fader havde indgivet i 1755. Han forblev 8 år i tjenesten og opholdt sig, da han var 20 år, i 1763 på Benzonseje. Antagelig i 1770 er han flyttet til København, hvor han 1773 bor som Collecteur og Thehandler i Rosenborggade Matrikel 230. Han havde 5 børn og flere børnebørn, men den mandlige linje er uddød. Han blev gift 1770 med en datter af pastor Albert Lemvig og Elisabeth Fuge: Johanne Cathrine Ernestine Lemvig, hvis broder Christian Wilh. Lemvig som 16-årig kom i lære hos vinhandler Sprunk i Helsingør, hvor også **Jochum Levin Frederiks** broder **Christian Carl v. Mehren** blev oplært.

En søn af **Jochum Levin Frederik: Albert Carl** f. 1771 hat tjent 8 år som elev i translationen ved Øresunds Toldkammer i Helsingør og 29 år som "virkelig uniformeret Vej-Piqueur (Landmåler)". Han ejede indtil 1799 Niverød Gård (Kro?) i 1829 modtog han sin afsked. Hans 2 sønner **Johan Frederik og Carl Christian Frederik** døde i en alder af henholdsvis 2 måneder og 5 år.

Christian Carl von Mehren f. 27.6.1745 død 10.6.1801 i Helsingør, en grundlægger af det i over 100 år og i fire generationer bestående **v. Mehrenske** Handelshus i Helsingør, der omfattede vinhandel, skibsklarering for øresundstolden, levering af skibsproviant etc. Og som i **Christian Carl**'s tid og senere under **Edward Wilhelms** periode havde et betydeligt omfang. **Christian Carl**'s dåb har rimeligvis fundet sted i Vigersted Kirke, dog mangler det pågældende blad i kirkens dåbsprotokol. Han blev faderløs i 1759 som 14-årig og det kan ses, at han i 1774 erhvervede borgerskab som købmand i Helsingør, efter at han var oplært

i handelen hos Vilan Christian Sprunk, en indvandret tysker fra Zerbet i Anhalt, der var gift 1.) med en saksisk hustru Cecilie Catharina Claessen, med hvem han havde 15 børn, og 2.) med en engelsk hustru, der skænkede ham 9 børn. Sprunk døde 1774. En sønndatter af Sprunk, Frederikke Christiane ægtede senere en søn af **Christian Carl: Frederik Christian**. I 1777 blev **Christian Carl** medlem af købmands lavet og han etablerede sig samme år som Skibsklarerer ved Øresundstolden og som vinimportør. I vinhandelen var han associeret med Michael Liebman (se Dansk Tidsskrift 1900) hvis datter Claudine Amalie senere ægtede en anden søn af **Christian Carl: Johan Frederik v. Mehren**. Slægten Liebman fra Sverrige, hvis oprindelige navn er "Tygelsjö" lever den dag i dag. Bl.a. hører kgl. Skuespiller August Liebman til denne slægt.

Hvorledes den tanke er opstået, at denne officerssøn, der opholdt sig på Skjoldnæsholm, skulle gå i handelslære i Helsingør, er ikke let at se. En forklaring kan måske søges i den omstændighed, at der i Helsingør boede efterkommere af en Chirurgus Heinrich Schwitzer, med hvem **Christian Carl** gennem sin mor, der formodes at være en Svitser, kan have været i slægtskab, og som måske har fået den faderløse dreng, der ikke havde opnået optagelse i Land-Cadet-Compagniet, anbragt hos Sprunk. Her har han da truffet Christian Wilhelm Lemvig, og dette bekendtskab kan have ført til ægteskabet mellem **Christian Carl**'s broder **Jochum Levin Frederik** og Christ. Wilm. Lemvig's søster Johanne Cathr. Lemvig.

Christian Carl's forretning, der som anført, omfattede toldklarering, skibsproviante-ring og den særlig i Helsingør blomstrende vinhandel, var meget betydelig og har bragt ham store indtægter. Han har været en mand af stor anseelse, hvorom vidner det eftermæle, der findes på hans gravmonument, som henstår på Helsingørs kirkegård og vedligeholdes af Helsingør Kommune:

**Salig er CHRISTIAN CARL VON MEHREN født 1745, d. 1801 gift med
Jomfru Maren Ørsted**

I Denne Grav hviler de jordiske levninger af Saligst Hrr.

CHRISTIAN CARL VON MEHREN

**Borger og Købmand samt Overformynder i Helsingør, Gift med jomfru Maren
Ørsted, i hvilket Ægteskab han blev Fader til 10 børn,**

**Hvoraf 3 for ham ere i Evigheden og hans enke med 7 uforsørgede børn
begræder hans alt for tidlige Bortgang.**

**Han efterlod sig et elsket og hæderligt Navn en udbredt Handel og anselig
Formue. Skaberen havde rundelig begavet ham ned de herligste Egenskaber,
der egner og pryder en så sjelden Mand. Danmark har tabt i ham en
Acacesius*). Denne ædle mands hele liv var at virke det gode. Han elskede
Venner, Godhed, Oprigtighed og Fortienster. Velgørende mod den den virkelig**

**Trængende. Forvisset om et bedre Liv hensov han sødt med en rolig
Standhaftighed. Iblandt Slægt, Venner og Efterverdenen bliver hans minde
evigt helligt.**

Rejst af Sørgehuset.

Helliget Vennens Minde

O.Weche

*) (Acacesius er ifl. Frederik Poulsen et tilnavn til Hermes
(Hermes-Acacesius) den der intet ondt gør.
(Ifl. Andar Version dog: opbyggeren)

(Når jeg læser dette Eftermæle, vandrer mine tanker til min far og hans søskende, bl.a. Onkel Victor og Tante Methine, om hvilke man med sandhed kan sige, at de elskede Godhed og Oprigtighed. Kan hænde, dette er en Arv efter deres Oldefar.)

I samme store gravsted ligger nu bisat:

Andreas Carl von Mehren	f. 21.7.1784	d. 11.4.1865
M.C. von Mehren (Weise)	f. 6.10.1786	d. 24.7.1835
Mariane Louise von Mehren	f. 19.3.1862	d. 19.2.1939
Emil Frederik von Mehren	f. 27.5.1866	d. 30.3.1869
Niels Otto von Mehren	f. 18.9.1867	d. 28.6.1890
Johan von Mehren	f. 1.5.1860	d. 12.5.1861
Holger von Mehren	f. 1.5.1860	d. 27.6.1889
Anne Margrethe v. Mehren	f. 27.4.1803	d. 27.4.1864
Ida von Mehren	f. 1.12.1828	d. 3.2.1868
Eduard Wilh. V. Mehren	f. 26.10.1812	d. 25.10.1870
Pouline Christ. V. Mehren	f. 26.6.1825	d. 6.4.1900

Ifl. Overleveringen slukkede **Christian Carl von Mehren** en bombe, der faldt i den engelske Consulats gård (Fenwicks gård) under Englændernes bombardement af Helsingør 30. marts 1801, altså kort forinden han døde.

Han erhvervede og ombyggede i 1789 Handelsgården Stengade 57 (se Holstens Slægtsbog), som han dog allerede samme år den 24.6 solgte til David Brown, der ejede den til 1798. Gården havde til gaden 9 fag, var i 2 etager, med kvist over de 4 fag og havde desuden en lang sidebygning. Til gården hørte en have med havehus. Ejendommen findes endnu i Helsingør. I 1793 opførte eller købte han Handels-gården Strandgade 90, hvortil han senere knyttede den af den engelske Familie Fenwick købte gård Stengade 70, der i det 16. århundrede havde tilhørt den adelige skotske Borgmesterslægt Lejel. Sidstnævnte ejendom blev 1854 af sønnesønnen Prof. **August Ferdinand Michael von Mehren** solgt til N. O. Kirk

for 11.500 Rdl. Det var en beboelsesejendom samt et grundmuret Pakhus, hvilket sidatnævnte var bygget 1642. Disse ejendomme findes ligeledes endnu i Helsingør.

Christian Carl giftede sig i 1782 i Birkerød med den 18-årige Maren Ørsted, født 27.5.1764 i Hørsholm, datter af købmand og kroejer Anders Nielsen Ørsted i Hørsholm og Anne Marie Johansdatter Giessing. Om anders Nielsen Ørsted skal oplyses, at han var født i Jylland og at han havde lært tømmerhåndværket i København. Om han er af samme slægt som Anders Sandø Ørsted og H.C.Ørsted , har jeg ikke kunnet fastslå.

Allerede den 6.8.1801 giftede Maren von Mehren (f. Ørsted) sig i en alder af 37 år med Johan Christian Schultz, Oberstleutnant i Borgervæbninger, R.a.D. (født Mecklenborg 1.12.1775, død 1850), der i nogle år havde tjent i **Christian Carl**'s hus. Sammen med ham og sønnen **Andreas Carl** fortsatte hun forretningen under navnet **Christian v. Mehren's Enke & Søn**. Hun blev dog i 1830 i en alder af 66 år skilt fra Schultz (de blanketregnskabet Frederiksborg Amt 1830, R.A.) der ægtede sønnen, **Christian Carl**'s barnepige Ane Christine Wandt (f. 1797 d. 1875), der som enke blev gudmoder til Mariane Louise. **Maren von Mehren** døde 15.2.1835 i en alder af 71 år i Brønsholm ved Hørsholm og blev begravet på Karlebo Kirkegård. Gravstedet findes ikke mere. En datterdatter (Datter af Anne Marie, gift m. Niels Christopher Grimstad) ejer et billede af Maren von Mehren, f. Ørsted, og en fotografisk reproduktion af dette billede findes i min billedsamling af slægten.

Christian Carl von Mehren havde følgende børn:

Mariane	f. 16.6.1783	d. 20.4.1786
Andreas Carl	f. 21.7.1784	d. 11.4.1865
Carl Christian	f. 15.7.1786	
Friderich Christian	f. 17.11.1787	d. 22.8.1813
Johan Friderich	f. 22.6.1789	d. 2.11.1853
Levin Friderich	f. 2?.12.179?	d. 2.1.1791
Christiane Caroline	f. 8.4.1792	
Anne Marie	f. 1.8.1793	
Joachim	f. 12.1.1795	d. 20.1.1795
Christian Carl	f. 15.5.1798	d. 4.5.1842

Slægten fortsætter nu I 4 grene, hvoraf dog de 2 allerede i næste generation er uddød på mandlig side.

Christian Carl's ældste søn, arvetageren af den omfattende forretning var:

Andreas Carl von Mehren, min oldefader, født 21.7.1784, død som 81-årig 11.4.1865. Han overtog forretningen efter faderens død i en alder af kun 17 år i fællesskab med moderen og med faderens medhjælper Christian Schultz, der senere ægtede moderen, men siden førte han forretningen i Compagni med sin broder **Johan Friderich von Mehren**.

Efter faderens død førte Krigene med England og Sverige i 1807 til 1814 meget dårlige tider med sig for handelen i Danmark og især for Helsingør, som følge af den ringe Sundtrafik, og det har da også for **Andreas Carl**'s forretning været vanskelige tider, som han dog overvandt, medens andre Skibsklarere, som den anselige Wtightske forretning og van Deurs (Claessens enke) brød sammen.

At **Andreas Carl von Mehren** har været en dygtig og betydelig forretningsmand med særlige merkantile og administrative evner, fremgår deraf, at han trods omtalte vanskeligheder har evnet at oparbejde en meget betydelig forretning. Desforuden var han Rådmand i Helsingør, og i årene 1845, 54 og 56 Oldemand for Købmands Lauget, foruden at han var Direktør for Helsingørs Vandkompagni. Det er i sin sidstnævnte egenskab, at han for øvrigt i 1829 på Toldkammerpladsen lod anbringe en Springfontaine, en sandstensløve i et ottekantet bassin. **Andreas Carl** har været en fremtrædende politiker, og i 1841 valgtes han til ordfører for det liberale parti i Helsingør.

Efter de dårlige tider, som var en følge af krigen med England, indtrådte dog atter bedre forhold for landet. Handelen blomstrede på ny i Helsingør, der, som den gamle Helsingørner Ole Lund udtrykker sig i sin bog om byen: "var staden, for hvilken alle nationer måtte bøje knæ, hvis de vilde have tilladelse til uhindret at passere forbi det mægtige Kronborg, og den stolte Orlogsbrig, der kaldtes Vagtskibet. Mit Helsingør", skriver han videre, "Var Europas erkendte verdensstad og den by, som kendtes i alle verdens hjørner, selv om man ikke havde det fjerneste kendskab til i hvilket land det lå. Mit Helsingør var det virkelige Eldorado, hvor år ud og år ind utalte millioner strømmede ind i statens og borgernes pengekister. Mit Helsingør var det livsglade, levelystne, muntre og flygtige Helsingør... Mit Helsingør var klubbernes, kanefarternes og den dramatiske tids Helsingør. Her kendte den ene den anden fra fødselen til døden, og man deltog i hverandens sorger og glæder, som om man kun var en eneste familie"

En ny fare dukkede dog op for den rige og internationale by. I 1838 begyndte for første gang en række angreb imod Danmarks privilegium at opkræve Øresundstold. I udlandet udtryktes forundring over, at et så lille land som Danmark i århundrede har tiltvinge sig denne afgift, og der kunne ikke være nogen tvivl om, at Sundtoldens dage var talte. I 1857 ophæves da denne told, der havde været en kilde til store indtægter for staten og til rigdom for byen Helsingør, og som havde tvunget alle skibe, der skulle ind i Østersøen, eller kom ud fra denne, til at gøre ophold i Helsingør på Reden, erlægge sin told, hvilket skete

ved Skibsklarerernes foranstaltning, og som oftes benyttede skibene dette ophold til samtidig at proviantere, hvilket også skete hos Skibsklarererne. Endvidere fandt der en udbredt handel sted mellem byens købmænd og de fremmede skibsførere. Således var Helsingør bl.a. kendt for at være handelsplads for de fineste vine. Endvidere tilfaldt det Skibsklarererne, at ordne foreliggende havarier og strandinger, som i sejlskibenes tid indtræf hyppigt. De fleste af disse indtægter forsvandt efter Sundtoldens ophævelse, da skibe, der intet ærinde havde i Helsingør, frit kunne passere det snævre stræde mellem Helsingør og Helsingborg, og om end Sundtoldens ophævelse fandt sted på en for landet fordelagtig måde, siger det sig selv, at der var tilføjet byen Helsingør et ulægeligt sår.

Andreas Carl's forretning led selvfølgelig ligesom alle andre handelshuse i Helsingør under de ændrede forhold.

(Følgende er en tilføjelse, som jeg, Hother von Mehren, ikke helt forstår sammenhængen af og derfor har markeret med en anden farve:)

Tiden 1426 – 1857, samt til M.Galschiøts bog om Helsingør endvidere til allerede nævnte Ole Lunds bog om det forrige århundrets Helsingør.

Andreas Carl v. Mehren var gift 22.12.1809, med Mette Christine Weise (Weyse), dbt. Nicolai Kirke, København, 18.10.1785. d. 24.7.1835, 50 år gammel. Datter af købmand og theandler Sr. Christian Christensen Weise, viet 2.10.1776 til jomfru Anna Larsdatter Møller fra farvergaden i København. Weise boede 1782/94 Vingårdsstræde Matr. 180 og 1804/5 Pilestræde M. 80. Om denne Weises (Weyses) mulige slægtskab med komponisten C. E. F. Weyse, der levede samme tidsrum i København, har jeg intet kunnet opspore. I

Andreas Carl's ægteskab fødtes 8 børn, hvoraf 3 døde som små:

Mariane Augusta	f. 1.11.1809	d. 20.6.1809
Christian Carl Emil	f. 29.11.1806	d. 30.5.1809
Mariane Emilie Augusta	f. 29.8.1809	d. 27.2.1848
Christian Carl August	f. 1.6.1811	d. 9.5.1896
Eduard Wilhelm	f. 26.10.1812	d. 25.10.1870
Julius Ferdinand	f. 10.7.1815	d. 17.5.1893
Andreas Carl	f. 31.10.1818	d. 1.8.1819
Fanny Louise	f. 4.2.1820	d. 24.4.1845

Et fotografi af **Andreas Carl**, taget på hans dødsleje, er ophængt på rådhuset i Helsingør..

Af hans søskende skal nævnes:

Carl Christian von Mehren, f. 15.7.1796, som ifl. Overleveringen var sø-officer og senere Skibskaptajn, og som, ligeledes ifl. Overleveringen, skal have sejlet med slaver på Vestindien og være dræbt af slaverne på en rejse.

Jeg har kunnet opspore, at han den 20.10.1803 som 17-årig er indrullet i København som Volontør uden gage på de private skibe "Anna" og "Jacobine", ostindienrejse 1803/5, samt indrullet 15.11.1805 som fjerdestyrmand på Paketten "De tre Søstre" der udgik til Indien 24.s.M.

I 1825 efterlyses han gennem Proclama ved Helsingørs Skifteret i anledning af, at hans arvinger ønsker hans bo, d.v.s. de i Helsingørs Overformynderi henstående midler fordelt.

En anden af **Andreas Carl**'s brødre var:

Friderich Christian von Mehren f. 17.11.1787, død som 26-årig 22.8.1813 i Helsingør begravet Litra F G N 36. Han blev 1807 medlem af Købmands Lauget, altså netop på et tidspunkt, hvor Danmarks handel gik ind i en langvarig nedgangsperiode. Det fremgår da også af Helsingørs Skifteprotokol, at **Friderich Christian**'s forretning ved hans død har været i vanskeligheder.

Han giftede sig 25.4.1810 i Helsingør med Frederikke Christiane Sprunk f. 3.3.1788, d. Præstø 18.11.1853, datter af Justitsråd og Translatør ved Øresunds Toldkammer Andreas Christian Sprunk (f. 30.9.1751 død 23.11.1819) gift 12.12.1781 med Frederikke Christine Reiersen (f. 23.1.1762 død 22.5.1843, datter af Frederik Reiersen, Contraadmiral og Holmens Chef f. 24.3.1715 død 7.9.1784 og Bolette Christine Wium f. 1732 død 24.5.1764) (se i øvrigt Nyrop: N. L. Reiersen). **Frederikke Christine v. Mehren** giftede sig som enke den 18.10.1814 med Nikolai v. Gottlieb, f. 16.3.1771 Kalundborg, død 26.10.1835 Major ved 1. jyske inf. Regiment.

Friderich Christian havde en søn, **Christian Friderich Charles**, f. 14.1.1811, død 3.7.1811 og en datter Frederikke Christiane f. 8.10.1812, død ved Præstø 1854, som den 4.11.1843 blev viet i Frue Kirke, København, til Kateket og Sognepræst til Søby og Thurup, Oluf Christian Thoring, f. København 23.7.1814, søn af Assistent i Nationalbanken Mogens Flagstad og Charlotte Ane Marie Thoring.

Justitsråd, Bogholder Jens Reiersen g: Cathrine Wineken

Johan Chr. Sprunk fra Zerbst 1) Cecilie Cath Claesen
Død 1774 gift med: 2) engelsk hustru
Af første ægteskab

Contraadmiral F.Reiersen f.24.3.1715 Bolette Christ. Wium
d. 7.9.1784. viet 15.11.1752 til f. 1732 død 1764
2 børn

Justitsråd, Translatør ved Øresunds Toldkammer
Andreas Christian Sprunk f. 30.9.1751 d. 23.11.1819
Gift med:

Frederikke Christ. Reiersen f. 23.1.1762 død 22.5.1843
(viet Helsingør 12.12.1781)

Friderich Christian von Mehren f. 17.11.1787
d. 22.8.1813 g. 25.4.1810 med:

Frederikke Christiane Sprunck f. 3.3.1788 død Præstø
18.11.1853. Giftede sig som enke 18.10.1814 m. Major
ved 1. jyske Inf. Rgmt. Nicolai v. Gottlieb (f. Kalundborg
16.3.1771 død 26.10.1835)

Christian Friederich Charles von Mehren f.14.1.1811
d. 3.7.1811

Friderikke Christiane von Mehren f. 8.10.1812 død Præstø
1854. G. 4.11.1843 med Kateket og sognepræst til Søby
Thurup, Oluf Christian Thoring Flagstad, f. Kbhvn 23.7.1814
(søn af assistant ved Nationalbanken Mogens Flagstad og
Charlotte Ane Marie Thoring.)

En tredje broder til **Andreas Carl** var:

Johan Friderich von Mehren, f. 22.6.1789, død 2.11.1853 som 64-årig. Han var som dreng elev på Bernstoffsminde på Fyn, en Pensions og opdragelsesanstalt for drenge, grundlagt 1794 af Grev Johan Ludvig Reventlov Brahetrolleborg, en skole, som nød stor anseelse ud over landets grænser. I 1810 blev han medlem af Købmands Lauget Han var Købmand og Vinhandler i Compagni med sin broder **Andreas Carl von Mehren**. Han beboede faderens ejendom Stengade 70 / Strandgade 83.

Han blev gift 16.7.1819 med Claudine Amalie Liebman, f. 29.10.1791 død 28.2.1852, datter af faderens associé Michael Liebman, f. Tygelsjö, Sverige 23.12.1751, bosat Strandgade 12, død 6.12.1819 og Birgitte Augustine Sprunck (viet 1783) i ægteskabet fødtes 3 drenge, nemlig et tvillingepar 23.12.1820, som døde kort efter fødselen og:

August Ferdinand Michael von Mehren f.6.4.1822, død 14.11.1907, den ud over landets grænser berømte Orientalist. Jeg skal indskrænke mig til at citere, hvad Salmonsens Lexicon beretter om ham:

Mehren (´mérøn). August Ferdinand Michael van, dansk Orientalist, f. i Helsingør 6. Apr. 1822, d. 14. Novbr. 1907. M. vendte sig tidlig til Studiet af de semitiske Sprog, i hvilket Fag D. G. Monrad i Beg. Af 1840´erne virkede som Privatdocent ved Univ. Her. Da det imidlertid under de daværende Forhold var umuligt at faa en videre Uddannelse i Danmark, rejste M. til Leipzig og uddannedes

her under den berømte Fleischer til en af sin Samtids grundigste Arabister. 1849 begyndte han Forelæsninger paa Kbhvn's Univ., blev 1851 Lektor og 1854 Prof. I semitisk-østerlandsk Filologi, fra hvilken Stilling han trak sig tilbage 1898 for at tilbringe sine sidste Aar i Fredensborg. Vinteren 1867 – 68 opholdt han sig i Ægypten. Af de semitiske Sprogs rige Felt har M. fortrinvis dyrket Arabisk. P. Gr. a. Fagets afsides Karakter har han mindre haft Bet. Som Lærer end som selvstændig Forsker. Paa en række forsk. Områder inden for den arab. Filologi har han leveret Værker og Udgaver, der alle udmærker sig ved stor Grundighed og megen kritisk Evne. Hans første større Arbejde var >>Die Rhetorik der Araber<< (1853); derefter vendte han sig til den arab. geogr. Litt. og udgav 1866 Dimishki paa Foranledning af Petrograd-Akademiet (*Cosmographie de Chamseddin ed-Dimichqui. Texte Arabe*); en fr. Oversættelse fulgte 1874 under Titlen: *Manuel de la cosmographie du moyen âge*. Rejsen til Orienten gav Anledning til et Par arkæologiske Arbejder; langt større Bet. fik dog M.'s sidste og vigtigste Serie Værker, der behandler den arabiske Filosofi Ibn-Sina (Avicenna). Under Syslen med arab. Religionshistorie førtes M. særlig ind paa Spørgsmaalene om Avicenna og hans Forhold til den gr. Filosofi. Herom har han offentliggjort en Række Afh. I det danske Videnskabernes Selskabs Oversigter (1881 – 86) og i det belgiske Tidsskrift >>Muséon<<, og i en monumental Pragtudgave har han givet den arab. Tekst til Avicenna's mindre Skr (*Traités mystiques d'Abou al-Hosain ibn Abdallah ibn Siná ou d'Avicenne* (Leyden 1889 – 94). Ejendommeligt for M.'s videnskabelige Virksomhed er det, at han overalt med Forkærlighed søgte Pionerens Opgave. Allerede hans første værk, den arab. Retorik, betegner Indvinding af et helt nyt Omraade, og i endnu højere Grad gælder dette om de arab. Filosofi vedrørende Arbejder. De Vanskeligheder, der er ved at tumle med et videnskabeligt stof, hvor man saa godt som fuldstændig savner Forarbejder, har M. haft en særlig Tiltrækning. Han staar i sin Samtids Videnskab som en af de bedste Repræsentanter for den af Fleischer siftede Skole af Arabister; han havde hele denne Skoles grundige Viden og dens Indsigt i den arab. Grammatiks rigt nuancerede Enkeltheder, men han havde derhos et langt friere Blik og en mere overlegen Behandlingsmaade end adskillige af Skolens tyske Repræsentanter. Den kulturhistoriske Side af det arab. Studium med den dertil hørende Erkendelse af det moderne Sprog og de moderne orientalske Kulturforholds Betydning for Videnskaben har for M. som for hele Fleischer's Skole haft mindre Tiltrækning. M. var endelig en dygtig Numismatiker, der har beskrevet og tydet forsk. Sjældne orientalske Mønter i det københavnske Møntkabinet. Ydre Anerkendelse for sin videnskabelige Virksomhed opnaaede M. i rigt Maal, saavel i Danmark som i Udlandet. (Artiklen er forfattet af Prof. Østrup).

Se endv. Dansk biografisk Lexicon, og de fleste danske og udenlandske Lexica.

Han blev R.D. 1869, D.M. 1887, kom. af 2. Grad 1892 Kom. af 1. Grad 1898 og var medl. af Videnskabernes Selskab. Russisk St. Stanislav Orden 2. Grad. Svenske Nordstjerne af 3. Grad.

Prof. **v. Mehren** boede i København Vestervold No. 31 og i Årene 1899/1906 i Fredensborg.

Omend døbt **von Mehren**, kaldte han sig **van Mehren**, antagelig fordi han som Filolog har haft Formodning om, at Navnet måtte være af nederlandsk oprindelse.

Den 7.7.1849 blev han viet i Trinitatis Kirke København til Johanne (Jenny) Sophie Charlotte Justine Daue, f. Rendsberg 30.6.1??6 død 10.2.1866 (Datter af Major Severin Daue f. 2.7.1??6 død 2?.10.1852 og Anna Larsen f. 15.10.1786 død 1864)

?????råd Henrik Daue og Ridefoged i Frøs & Kalvslunds Herred, gift: 1.) Catharina Garben 26.1.1757 Helsingør 2.) Anna Cathrine Lindberg, dbt. Hygom Af 2. Ægteskab:

Landbruger Niels Larsen i Ågerup. G. med Maren Larsdatter.

Major Severin Daue f. 2.7.1776 d. 20.10.1852 1864
Pension. 1849 boende Kbhvn. Gothersgade 28
Gift med:

Anna Larsen f. 15.10.1786 død

August Ferdinand Michael v. Mehren f. 6.4.1822 d. 14.11.1907 viet 7.7.1849 til:

Johanne (Jenny) Sophie Charlotte Daue, f. Rendsborg 30.6.1816 død 10.2.1866

??ga Marie Amalie v. Mehren Johan von Mehren f. 17.9.1851 d. 15.2.1932 f. gift 27.8.1879 Pastor d. 2.11.1853 Levinsen

Percy Augustus Severus v. Mehren f. 1.7.1856 d. 23.12.1905 i Leith. g. Agnes Mcdougal, Skotland, købmand i Edingburgh.

1. Aage f. 6.1.1882, cand polit Secretær i Direktoratet For Ulykkesforsikring, København
2. Ellen Frieda Augusta f. 1.7.1883 g. 20.5.1905 m. Premierleutnt. Howitz
3. Herdis Minna f. 6.11.1887 g. 1935 (?) m. Frederic Shaw, bosat London.
4. Jenny Charlotte f. 5.8.1889 g. 7.6.1911 m. Frank Richards bosat i Leith

Mabel v. Mehren f. 12.8.1890 Edinbourg g. 6.5.1915 m. Dir. i Metalaktieselskabet Lars Larsen Langelund, tidl. ansat i Det forenede Dampskibsselskab. Bosat i København

Også denne gren er uddød på mandlig side.

En fjerde broder til **Andreas Carl von Mehren** var:

Christian Carl von Mehren. f. 15.5.1798 d. 4.5.1842 som 44-årig. Han var Købmand i Bordaux og etablerede sig senere i København, hvor han fra 1830 samtidig var engelsk Consulats Secretair.

Han boede 1827 St.Giertruds Stræde Matr. 207. 1835/6 L.Strandstræde Matr. 72 og 1838/42 Nyhavn venstre side Matr. 9 (nu 17.11 Svigerfaderens, senere Svogerens Ejendom).
Han giftede sig 24.9.1824 med Anne Margrethe Brandt f. 27.4.1803 død 27.4.1864..

Skipper Hans P. Bohne, bor Overgaden neden vandet 158

Skipper i Kinafart, købmand og Eddikebrygger
Anders Espersen Brandt, boende Nyhavn v.s.
Matr. 9.
f. 1759 d. 29.5.1845 gift med:

1.) Vor Frelsers Kirke Kbhvn. 16.11.1792 viet i Huset Ungkarl Skipper Anders Espersen Brandt og Jfr. Anna Margareta Bohne. Forlovere for ham Hr. Christopher Schiøth. Nyhavn 9, for bruden hendes fader Skipper Hans P. Bohne.
2.) Vor Frelsers K. Kbhvn. 20.2.1794 viet i huset: Skipper Enkemand Anders Espersen Brandt og Jfr. Karen Kirstine Bohne, Forlover for ham Kjøbm. C. Schiøth, Nyhavn 9 og for hende Faderen Skipper H. P. Bohne. Overgaden n.V. 158 Da enkemandens eneste Barn med første Kone var død efter Moderen, hvis Arving Faderen selv maatte blive, saa befinder intet Skiftebo. (Forevist Bevilling at maatte ægte hinanden, uagtet hun var hans forrige Kones Halvsøster) død efter 1851.

Christian Carl v. Mehren
f. 15.5.1798 d. 4.5.1842
gift 24.9.1824 med:

Anne Margrethe Brandt
f. 27.4.1803 d. 27.4.1864

Pouline Brandt Andreas Martin Brandt, Købmand
Thehandler, Leutnant, forsørgelses-
forstander, russisk Consular-Agent.
f. d. 1872/3. Boede St.
Strandstræde Matr. 70 samt i Nyhavn
Matr. 15 og Matr. 9. Gift 26.7.1825 m.
Helene Steffensen (Nyhavn Matr. 15)
død efter 1873, Datter af Skipper
Steffen Steffensen.

1. Pouline Christine v. Mehren f. 26.6.1825 Bordeaux
d. 6.4.1900, gift m. sin fætter Eduard Wilhelm von
Mehren.
2. Ida Louise f. 1.12.1820 død 3.2.1858 ugift, levede
Hos sin Søster Pauline.
3. Fanny Margrethe f. 4.11.1836 død 6.3.1897, levede
Efter Idas Død hos sin søster pouline.

Carl Andreas
von Mehren
d. 1900 Gift
9.5.1874 i Frue
Kirke med:

Anna Christine Brandt, død 1935, hun
ægtede senere: Taylor i England.
Dbt. 20.4.1847

↓

1. Astrid f. 1875 . d. 1895
2. Eduard Eigil f, 1.5.1876
3. Sigurd Anders f. 6.10.1877
4. Arne
5. Axel, ugift død 1899

Christiane Caroline von Mehren en af **Carl**'s Søstre f. 8.4.1792 d. blev gift 2 gange:

1. Skibsfører Josias Carl Frederik Schou, fra hvem hun blev skilt.
2. Proviantforvalter Andreas Lassen, viet 13.1.1833 i Karlebo.

Da hendes andet ægteskab fandt sted i Karlebo, kan det antages, at hun efter skilsmissen fra sin første gemal har boet hos sin Moder i Brønsholm. Hun havde 2 Børn i første Ægteskab:

Emilie Otilie dbt. Frue Kirke Kbhvn. 7.5.1813
 Andreas Caroline" Karlebo 12.12.1828

Anne Marie von Mehren, en anden af **Andreas Carl**'s søstre, f. 1.8.1793. Giftede sig i Frederiksberg Kirke med Niels Christopher Grimstad, Karentænemester i Grimstad, Norge, Skibsfører, Maanedes Liutnant i Danmark. En Datter af hende skal ifl. Overleveringen eje et Maleri af Maren v. Mehren og dennes anden Gemal Schultz. Hun havde otte børn:

Anne Marie f. ca. 1814/15 g. 16.6.1847 m. Ferdinand Carl Johan Lindeskov (48½ år gammel) Brændevinsbrænder og Borgerrepræsentant i Hillerød.

Amalie ugift
 Emilie (g. Wedel)
 N.N. (g. Fjeldsø)
 N.N. (g. Junker)
 Frits
 Carl
 Th???? ???ken

Fire sønner af **Christian Carl von Mehren**, grundlæggeren i Helsingør, førte slægten videre, dog er to af grenene, som tidligere nævnt uddød i næste generation, og hvad den tredje, **Johan Friderich**'s gren angår, så havde dennes søn Prof. **Aug. Ferd. v. Mehren** ganske vist en søn, **Percy Augustus Soverus v. Mehren**, men denne efterlod sig ingen mandlige efterkommere.

Andreas Carl von Mehren, Stamfaderen til den fjerde gren, efterlod sig, som anført, 5 sønner og 3 døtre, og 2 af sønnerne, nemlig **Edvard Wilhelm von Mehren** og **Julius Ferdinand von Mehren** har hver haft talrige børn og børnebørn, således at slægten i øjeblikket er både rigt repræsenteret, og vidt forgrenet over hele verden. Såvidt jeg kan se, lever der i dette år 1944 ca. 26 mandlige og ca. 20 kvindelige direkte efterkommere af min Oldefar **Andreas Carl**, hvoraf dog kun 9 mandlige og 7 kvindelige medlemmer af slægten er bosat i Danmark, medens resten bor i U.S.A., Skotland,

Australien, Sydafrika, Spanien, England, Italien, Vestafrika. Der er således med ca. 26 mandlige medlemmer af slægten næppe nogen fare for, at familien skal uddø.

Begge **Andreas Carl**'s sønner: **Edvard Wilhelm** og **Julius Ferdinand** har ført familiens handelstraditioner videre i Helsingør.

Edvard Wilhelm von Mehren f. 26.10.1812, d. 25.10.1870, som 58-årig, som, foruden at være Købmand, Kornhandler, ejede Klædefabrikken på Stengade 15 og en Cinders fabrik og kulhandel i Helsingør, har været en meget dygtig Købmand, hvilket bl.a. fremgår af, at han f.eks. i året 1857 figurerer blandt de højst beskattede i byen, og han efterlod sig ved sin død en betydelig formue og en udbredt forretning. Han ejede Lønholt Ladegård.

Han blev medlem af Købmands Lauget i 1838 og beboede i Helsingør den smukke ejendom Nygade 8, hvor nu den katolske Menighed har til huse.

Også **Edvard Wilhelm** var politiker og tilhænger af det Liberale Parti. Han blev gift i Garnisonskirken i København den 1.4.1844 med sin Kusine **Pouline Christine von Mehren** en temperamentsfuld og myndig, men dog hjælpsom kvinde, f. 26.6.1825. d. 6.4.1900, 75 år gammel, med hvem han havde 18 børn, hvoraf dog mange døde som små. Hans enke boede 1899 i Vendersgade 25A i København.

Malerier af **Edvard Wilhelm** og hans hustru er ophængt på Gl. Marienlyst Museum i Helsingør.

Hans børn:

Methine Margrethe	f. 20.11.1844	d. 25.4.1847
Caroline Augusta	f. 5. 3.1846	d. 5. 3.1846
Carl Andreas	f. 20. 4.1847	d. 1900
Christian August	f. 19. 3.1849	d. 1849
Et barn	f. 19. 3.1849	d. 1849
Christian August	f. 15. 8.1850	d. 27. 8.1850
Holger Edvard	f. 1. 5.1860	d. 27. 6.1889
Ugift		
Marianna Louise	f. 19. 3.1862	d. 19. 2.1939
Ugift		
Einar Edmund	f. 26. 7.1864	d. 1897

Apoteker. Buenos Aires

Christian Louis	f. 6. 2.1853	d. 1927
Wilh. Espersen	f. 9.12.1854	d. 27. 4.1900
Otto Edvard	f. 20. 4.1856	d. 12.11.1856
Paul August	f. 2. 7.1858	d. 1911

Ingeniør i Argentina. Deltog i Boerkrigen på Boernes side: Datter: Pouline Marianne, g.m. Harald Cock, Sydafrika.

Johann Harald	f. 1. 5.1860	d. 12. 5.1861
Emil Frederik	f. 27. 5.1866	d. 30. 3.1869
Niels Otto Edvard	f. 18. 9.1867	d. 28. 6.1890

landmand, ugift

Om **Marianne Louise**, som er den eneste af disse søskende, som jeg har kendt. Skriver en slægtning til mig:

Datteren **Marianne** var en meget intelligent kvinde, men stærkt præget af det hjemlige miljø. Disse gamle damer, nemlig moderen, dennes søster Frk. **Fanny von Mehren** og dennes veninde Frk. Tagea Johansen, som begge boede hos **Pouline**, satte deres præg på hende. Hendes klædedragt var allerede som ung temmelig ejendommelig. Når hun var ude med moderen eller man havde gæster, søgte hun gerne at dække over den myndige moders ofte stødende optrædende, der let kunne misforstås af udenforstående. Udenfor moderens kreds var hun en helt anden. Jeg har f.eks. hørt Malerinden og Billedhuggerinden Olivia Holm Møller med stor

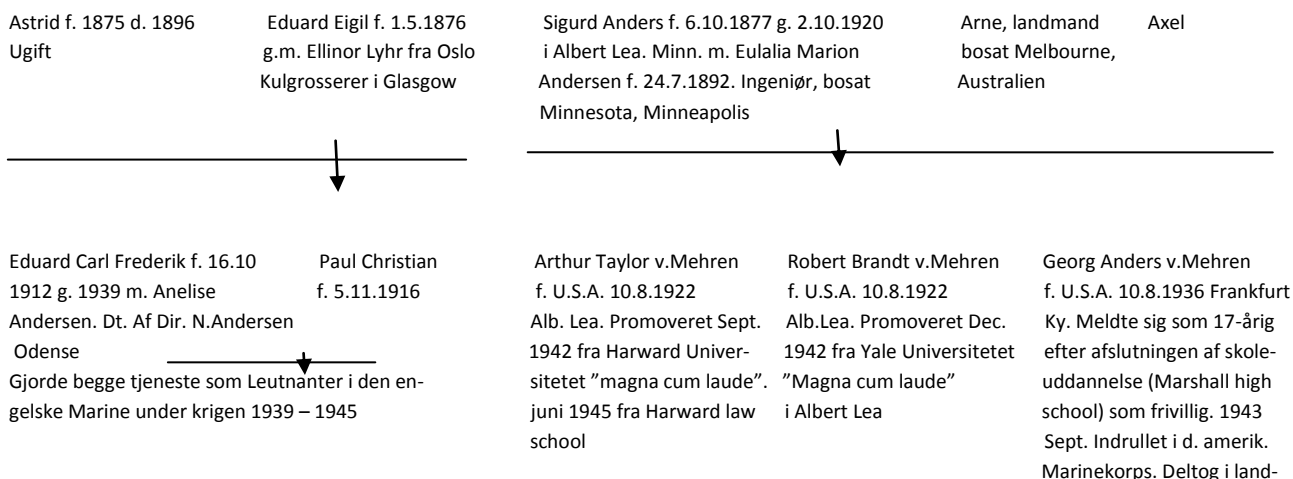
begejstring omtale **Marianne** for hendes store indsigt i såvel historiske emner, som emner vedrørende arkitektur. Dengang var det jo vanskeligt for en intelligent kvinde, der forblev ugift, at skabe sig en levevej, og især må det have krævet en overordentlig vilje, at bryde ud fra et så konservativt hjem, som det i Nygade 8.

Marianne von Mehren var i mange år Selskabsdame. Hun levede sine sidste år i den Treschewske Stiftelse på Amager hvor også **Methine von Mehren** boede og stadig bor. Jeg har kendt **Marianne von Mehren** i mange år og truffet hende med større eller mindre mellemrum, og jeg satte pris på hendes kultiverede, stilfulde væsen og hendes veneration for slægten. En miniature af hendes bedstefar Christian Carl som hun ejede, er nu i min besiddelse. Hendes rige samling af familie billeder, især fotografier, har bidraget til at sætte mig i stand til, at opbygge en fotografisk stamtavle af slægten.

Edvard Wilhelms forretning blev efter hans død ført videre af hans broder **Christian Carl August von Mehren** f. 1.6.1811 d. 9.5.1896 begravet Lønholt Kirkegård, ugift, der havde studeret Jura og været ansat i Indenrigsministeriet, samt af hans sønner cand.phil. **Carl Andreas von Mehren** f. 20.4.1847, d. 1900, der 1867/71 havde studeret medicin i København og boet Frederiksholms Kanal 28, og **Wilhelm Espersen von Mehren** f. 9.12.1854 d. 27.4.1900.

Førstnævnte søn er:

Carl Andreas von Mehren, mediciner, der overtog kulhandelen og cinders fabrikken, var byrådsmedlem i Helsingør og Liberal Politiker. Han blev gift 9.5.1874 i Frue Kirke, Kbhvn. m. Christine Brandt, der som enke ægtede Taylor i England (se under Christian Carl v.M) Han havde 5 børn:

gangskampene p. Bougainville og Guam, hvor han blev hårdt såret. Faldt i kampene p. Iwo Jima 6.3.1945

Den 2. søn **Wilh. Espersen von Mehren** f. 9.12.1854 d. 27.4.1900 førte klædefabrikken videre og startede ca. 1892 sammen m. Brygger I. C. Tvede Fiskenetfabrikken "Danmark" som han med stor dygtighed ledede indtil sin død 1900. Han giftede sig 1883 m. Nielsine Dampe f. 1850 d. 16.1.1914. et billede af ham er ophængt på Gl. Marienlyst Museum. Børn:

Esbern Theod. Dampe
f. 4.9.1884 gift med
1.) Hariet Elis. Martin
f. 1874 d 1921
2.) Olga El. Andersen
f. 1888

Poul Dampe f. 1895
Mejeriejer U.S.A.
Udvandret 1905
Gift og fraskilt 1904

Svend Dampe f. 3.6.1888
Mejeriejer Hibbing. Minn.
deltog i verdenskrigen
1914 p. Amerik. Side g.m.
Olga udvand. 1906

Niels Wilh. Dampe
f. 1889 d. 1903

Erik Dampe f. Helsingør
15.2.1891. Ingeniør fra Odense
Teknikum 1914. Rejste 1915 til
U.S.A. gift 18.3.1916 i St. Paul
Minnesota, U.S.A. m. Dagmar
Korsgaard Jensen, f. 3.9.1893 i
Hudson, Wiscinsin, U.S.A.
Bosat i Danmark fra 1894 – Apr.
1916 derefter i U.S.A.

Wilh. Carl Dampe v. M.
f. 17.10.1908

1.) 15.6.1935 Edel
Johansen frask.
(Adoptiv søn
Christ. Børge f. 1932)
2.) 26.12.1943 Valb.
Petersen. Søgn:
Esbern Dampe v.M.
f. 12.2.1945
Nelly Pauline v. M.
f. 22.7.1910
g. 1.) FrankbOttesen frask.
2.) Rich. Christiansen Kbhvn.

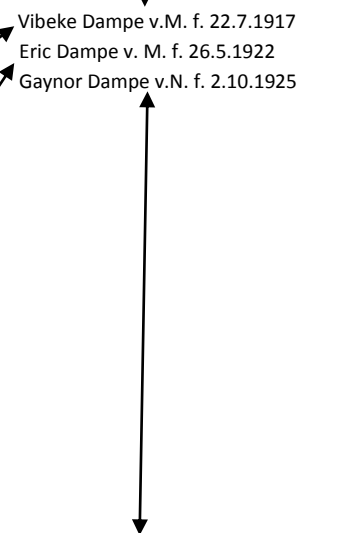
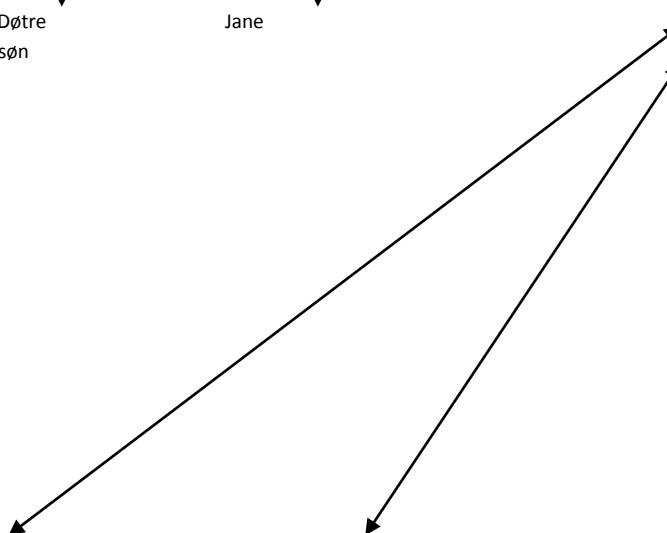

3 Døtre
1 søn

Jane

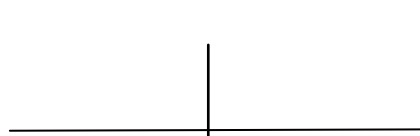
Vibeke Dampe v.M. f. 22.7.1917
Eric Dampe v. M. f. 26.5.1922
Gaynor Dampe v.N. f. 2.10.1925

Vibeke Evelyn Dampe v. M. f. 22.7.1917 i
Cleveland Ohio, efter endt skolegang
I U.S.A. rejst til Danmark i 1936 og der
taget studentereksamen fra Akademiet
I Aarhus. Sommeren 1939 Filosofikum
v. Københavns Universitet. Derefter
rejst tilbage til U.S.A. Gift 15.9.1945 i
Westfield, New Jersey. U.S.A. med
James Barry Macrae f. 2.4.1917 i
Plainfield, New Jersey U.S.A.

Eric Dampe v. M. f. 26.5.1922 i Duluth
Minn, tjenestegjorde fra maj 1944 -
oktober 1945 som Underoff. I U.S.Navy
på en Eskorte Destroyer. Gift sept. 1940
i Westfield, New Jersey U.S.A. m. Gloria
Lawrence f. 16.4.1920 på Marthas Vineyard
Massachusetts.

Gaynor Bente Dampe v. M. f. 2.10.1925
Duluth, Minnesota. g. 22.1.1945 Westfield
New Jersey m. Albert Charles Fetzer f. 18.12.1916
Westfield.

1) Robert Scott v. Mehren f. 5.7.1941 I Plainfield
2) Dennis John v. Mehren f. 8.11.1943 I Plainfield

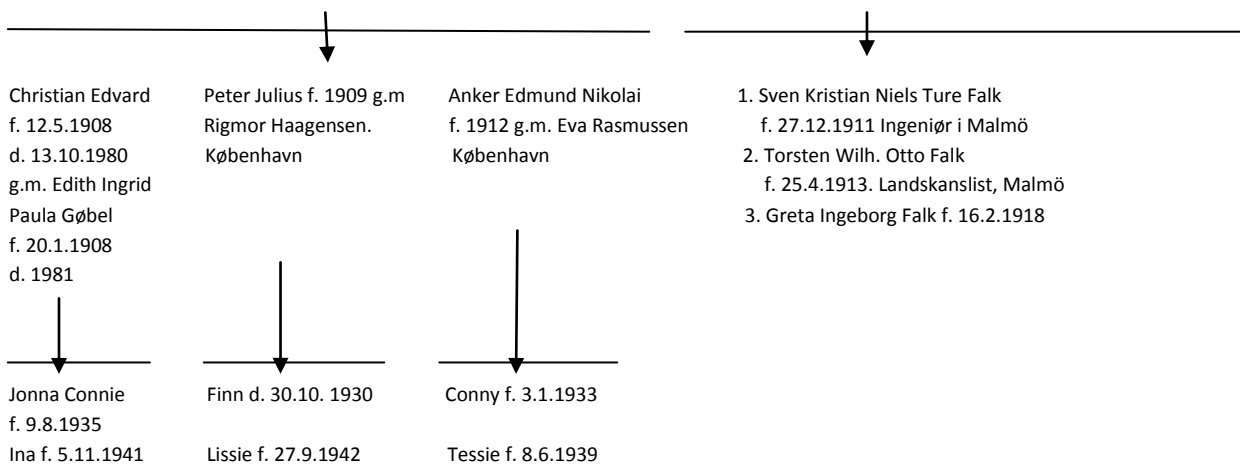

Alan Craig fetzer f. 14.11.1945 I Westfield

En broder til ovennævnte **Carl Andreas von Mehren** og **Wilhelm Espersen von Mehren**:
Christian Louis von Mehren f. 6.2.1853 d. 1927 som 74-årig var landmand og ejer af Lønholt Ladegård ved Frederiksborg. Han var gift med Mathilde Sjøstrøm fra Sverige. Han skal have været ret særpræget: Hans børn:

Lars Emil f. 14.1.1885 d. 11.11.1912 Landmand, gift
 Med Betty Petrea Andersen. f. 26.3.1888

Ida Sophie f. 19.4.1882, gift med bankkasserer Axel Harald Falk.
 bosat i Malmö. Fraskilt

Hverken **Eduard Wilhelms** broder juristen **Christian Carl August von Mehren**, eller hans søn Medicineren **Carl Andreas von Mehren** besad hans merkantile evner, og efter hans død gik det tilbage for den store og alsidige forretning. Efter **Christian Carl August**'s død ses det, at **Carl Andreas von Mehren** har været bosat i København, Citadelsvej 15,1 og 17,11 medens hans enke i 1901 boede Willemoesgade 143, 1903/4 Odensegade 5 III og senere på Vestervoldgade.

Edvard Wilhelms forretning i Helsingør blev efter hans arvetagers død ikke ført videre af slægten.

Medens **Edvard Wilhelm** havde ledet sin forretning in på nye og andre merkantile baner, som slægten tidligere havde betrådt, førte hans broder:

Julius Ferdinand von Mehren, - min bedstefar f. 10.7.1815 i Helsingør, d. 17.5.1893 i en alder af 78 år, skibsklarerer- og handelsforretningen videre i Helsingør, hvilket dog, som følge af Sundtoldens ophævelse i 1857 havde medført og den forandring i byen handel, navnlig i hans sidste leveår, skete under mere beskedne former. Han blev medlem af Købmands Lauget i 1854 og modtog udnævnelse som Konsul for Mecklenborg den 22.5.1867 og som Konsul for Belgien og beboede den smukke gamle ejendom Stengade 72, som han ejede, og som oprindeligt var opført af den adelige Borgmesterslægt Lejel i 1500. Ejendommen er nu restaureret. **Julius Ferdinand** havde som ung studeret medicin og havde, efter hvad Far og min Onkel Victor har fortalt mig, ikke nogen udpræget forretningsans, hvorimod han sikkert vilde være blevet en meget dygtig videnskabsmand. I en ret fremskreden alder lærte han sig det italienske sprog, fordi han i tidens løb havde fået en del italienske Skibsførere som Kunder.

Han blev ridder af den Belgiske Leopoldorden.

Den 7.6.1848 ægtede han i Holmens Kirke København Martine Vilhelmine Christensen f. 17.12.1821 d. 4.6.1896, 75 år gammel, adoptivdatter af brændevinsbrænder Petersen, København, Datter af lysestøberiejer Frantz Christensen og hustru Magdalene Christensdatter, Vestergade 49. Denne, faderen, ejede 1834/5 ejendommen Prindsensgade Matr, 381. København. En broder til Martine Vilhelmine, min bedstemor, var kunstmaler, og en søster til hende skal have ægtet en Wichmann.

Bedstefar og bedstemor havde følgende børn:

Louise Johanne	f. 18. 3.1849	d. 5. 1.1901	Andreas Fratz Julius	f. 1. 4.1858	d. 8. 6.1924
Julie	f. 26.10.1850	d. 20. 7.1874	Julius Ferdinand	f. 26. 3.1860	d. 9. 7.1936
Henry Charles	f. 9. 6.1852	d. 21. 4.1923	Ernst Ludvig	f. 26. 9.1861	d. 9. 5.1924
Alfred William	f. 31. 1.1854	d. 21. 3.1899	Metine Christine Pouline	f. 12.12.1862	
Eduard Christian	f. 23.12.1855	d. 11. 2.1911	Victor Albert	f. 10. 3.1869	d. 31. 8.1938

Bedstefars ældste søster:

Marianne Emilie Augusta von Mehren, f. 29.8.1809 d. 27.2.1848 giftede sig 1831 med Tobaksfabrikant, Konsul F. C. Bendixsen i Thisted (f. 8.5.1803 d. 29.7.1877) med hvem hun havde følgende børn:

Andreas Carl Eske f. 11.9.1832 d. 22.5.1902 Landmand, gift i Stockholm.

Elisabeth Methine Christ. Bendixen f. 11.11.1838 d. 29.9.1840

Christine Antoinette Bendixsen f. 21.10.1840 d. 8.7.1881 g. Etatsråd, Gross. Theod. Malling f. 7.5.1830 d. 28.2.1913 Købmand i Hamborg

Hans Ditlev Bendixsen f. 14.10.1842 d. 12.2.1902, skibsbygger g. 1.) N.N.Nissen 2.) Emma NN.

Christian Bendixsen f. 15.9.1844 d. 24.11.1912 Tobaksfabrikant S.Francesco. g. Maren Gjørup f. 30.9.1851 d. 20.3.1935

Fanny Louise Bendixsen f. 7.6.1847 d. 6.6.1914 g.m. Landmand Krøger.

Emil August f. 26.2.1848 d. 28.5.1905, Konsul, Thisted. g. Louise Welling f. 30.4.1854 d. 5.11.1932

Til denne slægt hører bl.a. nulevende Tobaksfabrikanter Konsul Carl Bendixsen og Erik Bendixsen, indehaver af Carl Bendixsens's Cigarfabrik i København, Brigadevej 47.

Bedstefars yngste søster hed Fanny **Louise von Mehren** f. 4.2.1820 d.24.4.1845 på Guineakysten. Hun giftede sig 1844 med kar.Bt.kirurg, Læge ved de danske besiddelser Peter Frederik Lucien Hansen fra Ribe f. 30.12.1809 d. 29.5.1849 Ingen børn.

Fanny Louise døde kort tid efter sin ankomst til Guineakysten af Klimafeber. Hun blev viet til Dr. Hansen kort efter dennes udnævnelse til læge ved de danske besiddelser i Vestafrika og fulgte sin

mand til Frederiksberg på Guineakysten. Jeg har i min besiddelse to breve, som hun har skrevet til en veninde i Helsingør, det ene på Atlanterhavet, det andet fra Vestafrika.

Den ældste af fars søskende var Tante:

Louise Johanne von Mehren, f. 18.3.1849 d. 5.1.1901 på Claytorp, 52 år gammel af Brystsyege. Hun blev gift 14.9.1875 i Helsingør med Læge Hans Peter Lillelund Meyn f. 4.12.1844 i Povlskær på Bornholm, d. 25.11.1920 i København, søn af Provst Carl Aug. Meyn og Nicoline Sophie Hansen. Han praktiserede fra 1873/80 i Dronninglund i Nørrejylland, og derefter på Claytorp ved Kvistgaard i Nordsjælland, en lystgård, bygget i begyndelsen af det forrige århundrede af den gamle Helsingørenske købmandsslægt Brown. Tante Louise erindrer jeg ikke, hvorimod jeg i mange år, både som dreng og som voksen har kendt Onkel Meyn og lært at sættepris på ham. Efter at han havde opgivet sin praksis og taget ophold hos sin datter Ingrid i København, var jeg ofte sammen med ham hos mine forældre på Fasanvejen, når familien lørdag eftermiddag og aften samledes der ved et hyggeligt spil kort, lidt aftensmad og en romtoddy.

Jeg satte megen pris på Onkel Meyn, hans værdige ydre og hans hyggelige, lidt buldrende, men hjertensvarme væsen. Om Clayton har jeg smukke erindringer fra mine ferieophold i Helsingør som dreng og særlig senere som halvvoksen i 1909, da Onkel Victor, Freia og jeg om eftermiddagen cyklede fra Helsingør ad Strandvejen til Skøtterup og derfra ind i landet til det idylliske Claytorp, hvor der gerne stod et veldækket aftensbord og ventede på os. Tiden efter aftensmaden tilbragte vi i skumringen på verandaen ud imod engen, indtil vi vendte hjem ad Strandvejen til Helsingør med himlens tusinde af stjerner over os og Helsingborgs lys blinkende på den anden side af det mørke Øresund.

Jævnlig traf jeg Onkel Meyn også hos Onkel Charles i Helsingør, hos hvem han ofte aflagde besøg. Tante Louises og Onkel Meyns børn var:

Thyra Meyn, f. 28.10.1876 i Asaa Jylland, d. 1943 af sukkersyge g.m. Landmand Christian Severin Andersen, Aars i Oslo f. 27.11.1877

Børn: Inger f. 7.8.1913
Jens Ludvig f. 11.5.1915
Karen f. 24.1.1917
Gerd f. 2.8.1919

Julius Carl Meyn f. 28.11.1877 i Asaa, Jylland, Kaptajn i reserven, Teglværksejer i Jylland, g.m. 1.) Manda Schierning Dt. af Oberstltnt. Schierning. Ingen børn. 2.) Olga Stendorf

Niels Wilhelm Egil Meyn, f. 8.12.1878 i Asaa g.m. Ellen Jenssen f. 23.11.1885, Dt. af Sagfører Jenssen, fraskilt.

Børn: Mogens f. 14.6.1907
Hans Jørgen f. 1908 d. 1908
Else f. 29.8.1909
Annegrete f. 1912

Charles Victor Meyn, f. 6.1.1880 i Asaa. d. 1.3.1905 i New York, ugift

Ingrid Meyn, f. 15.7.1881 på Claytorp ved Kvistgaard g.m. Kontorchef i Østifternes Kreditforening
Ove Rønne, f. 23.5.1883

Børn: Kirsten f. 21.9.1915 cand. mag. Lærerinde.

Carl August Meyn, f. 1.7.1882 på Claytorp g.m. Rigmor Basse, f. 25.4.1889

Søn: Torben f. 13.3.1916

Hans Meyn, f. 5.6.1883 på Claytorp g.m. Sofie Larsen f. 15.5.1891? død ?

Børn: Hans Erik f. 3.2.1911
Edith f. 28.5.1912
Paul f. 20.4.1914
Finn f. 11.5.1916
Birthe f. 2.12.1924 (?)

Louis Johan Meyn, f. 6.4.1885 på Claytorp d. 1891

Fars anden søster Julie f. 26.10.1850 d. 20.7.1874, døde ugift af sukkersyge.

Fars ældste broder:

Henry Charles von Mehren er f. 9.6.1852 og døde 21.4.1923 i en alder af 71 år. Han rejste som ung til Leith i Skotland, hvor han etablerede sig som Købmand og senere gik i Compagni med sin Fætter **Percy von Mehren**, efter en række år vendte han tilbage til Helsingør og overtog efter faderens død dennes skibsprovianterings forretning. Han bosatte sig i de lokaler, der nu udgør det gamle Apotek i Helsingør. Også Onkel Charles blev belgisk Konsul og han var indehaver af den belgiske "Medalje civique 1. kl." og ridder af Leopolds Ordenen. Da forretningen imidlertid som følge af de tidligere nævnte omstændigheder i Helsingør ikke mere havde nogen omfang af betydning, etablerede Onkel Charles senere en Detailforretning i samme branche på hjørnet af Bramstræde og Strandgade i Helsingør. De senere år, efter at han, grundet på sin alder, også havde opgivet denne forretning, bestyrede han en Klasselotteri kollektion i Helsingør, som hans enke stadig forvalter. Med ham endte slægtens førhen så glørværdige handelstradition i Helsingør.

Onkel Charles var en udpræget særting, en rar, gammel, hyggelig bulderbasse. Måske en del skuffet af livet, men ikke desto mindre godhjertet og med et overbærende syn på tilværelsen. Han var en stor og meget svær mand. Jeg husker ham fra mine mange besøg i Helsingør som dreng og voksen, først i Strandgade, senere i Villa Ruth på Nordre Strandvej, og sidst på Stengade 68.

En enkelt erindring om Onkel Charles skal jeg nedskrive, fordi den måske i et glimt viser den ensomhedsfølelse, som hos den dengang halvgamle ungkarl har været årsagen til hans indesluttede væsen:

Da jeg i en alder af 11 – 12 år sammen med mor var på besøg i Helsingør, var vi, - Onkel Charles, mor, hans husbestyrerinde og senere Hustru Frk. Petersen, og jeg, - en sen eftermiddag taget ud på Gefion for at spise aftensmad. Vi havde et lille værelse for os selv, og jeg satte mig hen til klaveret og spillede et par melodier. Da jeg bl.a. spillede en lidt sentimental tysk melodi med et italiensk tema om det skønne Sorrento, jeg må indskyde, at jeg som dreng havde en smuk sangstemme, som jeg senere desværre har mistet, - bemærkede jeg, at Onkel Charles, som jeg ellers ikke havde tillagt sentimentale følelsesytringer, sad stille og lyttede til sangen med tårerne løbende ned ad kinden. Jeg har senere forstået, at han ved denne lejlighed følte sig meget trist og ensom.

Når jeg tænker tilbage på mit ferieophold hos Onkel Charles, ser jeg foran mig den halvmørke, rummelige spisestue i Strandgade med det runde bord. Jeg kan endnu fornemme den svage gaslugt fra det tilstødende køkken, hvor den trofaste Jensine regerede. Jeg tænker på dobbeltøllet, som vi fik til frokosten, en ukendt herlighed for mig. Jeg hører passiaren i Bramstræde udenfor vinduerne og trokcnens klapren på brostenene. Jeg erindrer hans store puddelhund, og ikke mindst erindrer jeg butikken, hvor jeg fik lov til at veje af i poser, tappe øl og petroleum af.

Onkel Charles blev, som nævnt, gift med sin mangeårige husbestyrerinde Frk. Sophie Petersen, der efter hans død har ført lotterikollektionen videre. Hun giftede sig anden gang med Revisor Thorstrøm, men blev efter få år på ny enke.

I en forholdsvis sen alder fik Onkel Charles en datter:

Inger von Mehren f. 7.1.1911 og begivenhed var en stor glæde for den halvgamle, lidt sære og indesluttede mand.

Om fars broder:

Alfred William von Mehren, der fødtes 31.1.1854 og døde 21.3.1899 ved jeg kun, at han var købmand i Riga i Rusland, og at han ved sin død var ret velsiteret. Han blev angrebet af en hjernelidelse og døde 1899 som følge af denne sygdom i Danmark.

Fars næste bror:

Edvard Christian von Mehren er født 23.12.1855 og død 11.2.1911 i Kolding. Han giftede sig 9.11.1890 med Kathrine Emilie Frederiksen f. 11.12.1862, død 30.7.1945 i København, datter af Farveri- og Væveriejer Carl Christian Callesen Frederiksen fra Tønder, bosat i Kolding og Anna Nielsen fra Vejle. Efter i en række år at have ansættelse hos en skibsmægler i Kolding modtog Onkel Edvard udnævnelsen som edsvoren skibsmægler i Kolding. Også Onkel Edvard, som jeg erindrer fra et besøg i Kolding som dreng, var lidt af en særling, men et hjertensgodt menneske.

Hans børn:

Carl Julius von Mehren f. 5.2.1892 d. 5.10.1912 på vej fra Buenos Aires til Danmark. Ugift. Var ansat i trælastbranchen hos sin Onkel Andreas i Barcelona. Senere i forretning i Buenos Aires.

Edith Ingeborg von Mehren f. 17.3.1894 gift 8.4.1934 med Kaptajn i hæren Thyge K. Thygesen født 12.9.1893, kontorchef i krigsministeriet, 1945 Oberstleutnant, 1946 Oberst. Bosat i Gentoft, Kirkebakken 8.

Søn: Erik Thyge Thygesen f. 20.1.1937

Kusine Edith har jeg kendt i mange år, lige fra mine feriebesøg som barn i Kolding og mine minderige weekend besøg hos Onkel Victor på "Pleasant Home" i Helsingør. Hun var en hyppig, og - takket være sit gode humør, - altid gæst hos mine forældre på Fasanvejen. Hun var i mange år i huset hos Onkel Victor og senere ansat på hans apotek i København. Hun er lidt under middelhøjde med et lille fint ansigt, svagt buet næse, mørkeblondt hår og livlige øjne. Særpræget for hende er hendes altid gode humør og hendes huslighed og praktiske sans, hvilken sidst egenskab hun vistnok har arvet efter sin mor.

Edvard Christian von Mehren f. 9.2.1896, gift 8.4.1925 i Barcelona m. Emma Rasmussen f. 9.4.1902. Datter af bogholder Jacob Valdemar Rasmussen f. 20.8. Vordingborg og Ingeborg Larsson f. 4.2.1851 i Hädevik, Sverige, død 1920. Edvard var ansat i skibsmæglerbranchen i Kolding og København. Derefter nogle år i trælastbranchen hos sin onkel Andreas i Barcelona. Efter dennes død førte Edvard onkels forretning selvstændig videre i Barcelona, men måtte under revolutionen i 1936 i Spanien flygte til Danmark, hvor han siden har drevet Grosserer-Virksomhed i trælast, samtidig med, at han virkede som Kabinets-Kurer for det danske udenrigsministerium.

Fætter Edvard har jeg gennem årene været hyppigt sammen med; jeg har lært at sætte pris på hans gode humør, hans optimisme, hans ærlige og omgængelige væsen. I sin soldatertid var han en hyppig og kærkommen gæst hos os. – Jeg mindes især også vore motorcycleture med vennerne Müller og Stahl. Edvard er over middelhøjde, fyldig, blond og har blå øjne.

Hans kone Emma, som jeg også har kendt i mange år, er Københavnerinde, en flink og god hustru. Hun var udvandret til sin familie i U.S.A. men rejste til Barcelona, for at blive gift med Edvard.

Datter: Grete von Mehren f. 8.4.1936

Den næste onkel i rækkefølgen er:

Andreas Frantz Julius von Mehren, f. 1.4.1858 d. 8.6.1924 i Barcelona af en kræftlidelse. Han giftede sig 27.6.1891 med Marian Beatrice Laura Skinner f. 9.6.1872 i Richmond, Sommerset, død 1936 i København, datter af advokat Fritz Owen John Skinner, Sommerset og Francis Marian Spurway, Devon. Ligesom de fleste af hans brødre, udvandrede også Onkel Andreas fra Helsingør og opholdt sig i årene 1877/80 i Tyskland, 1880/5 i England. I 1885 bosatte han sig i Barcelona og fik ansættelse som konsulat-sekretær på det danske Konsulat. Senere etablerede han sig i trælast- import og kulhandel. Hans forretning var af ret betydelig omfang. Den førtes videre af hans nevø Edvard, indtil sidstnævnte under den spanske revolution 1936 måtte opgive forretningen og flygte til Danmark. Onkel Andreas modtog 18.3.1889 ordenen "Comendador Ordinario de la Orden de Isabel la Catolica".

Mit kendskab til Onkel Andreas indskrænker sig til hans besøg i Danmark i nogle uger og mit besøg i Barcelona i 1923. Han var elskværdig, hyggelig og fornøjelig og trods sit lange ophold i udlandet stadig Dansk i sindet. Hans hustru Beatrice, af god, velhavende, engelsk slægt, dyrkede malerkunsten og viste heri stor dygtighed. Hun flygtede under den spanske revolution med tre af sine børn til København, hvor hun døde få måneder efter sin ankomst.

Deres børn:

Beatrice Francis Martina von Mehren, f. 2.5.1892 kaldet Birdy. Hun måtte under revolutionen i Spanien 1936 sammen med sin mor og sine søskende John og Winnifred flygte fra Barcelona. Hun bosatte sig i København og levede her af renterne af en formue, som hun havde arvet efter sin bedstemor Fru Skinner, og som henstår i England. Hun var den første af nævnte tre børn, der i 1929 atter drog tilbage til Barcelona, for at se, hvad revolutionen havde skånet af familiens ejendele og formue.

Hun er meget behagelig og kultiveret, den eneste helt engelsk prægede af de søskende, som jeg kender.

Andre Alfred Luis Ignation von Mehren, f. 4.1.1894 i Barcelona, g.m. Winifred White. Han har opholdt sig i Buenos Aires, men har senere taget ophold i Birmingham, England, som Købmand.
Børn:

Andre von Mehren

Doree Carmen von Mehren

Carmen Cariada Methine von Mehren, f. 9.7.1895 i Barcelona. G.m. Juan Puertas Serra, Spanien, fabriksinspektør og grosserer i kølemaskiner. Bosat Lerrida, Spanien. Carmen og

hendes mand måtte under revolutionen i Spanien i 1936 flygte ud af landet til Republikken Andorra i Pyrenæerne, hvor de i nogen tid havde det meget vanskeligt. Efter revolutionen vendte de tilbage til Lerrida.

Jeg kender Carmen kun fra to korte perioder i Barcelona og i København. Hun er lidt over middelhøjde, slank, meget smuk med kønne klare øjne. Børn: Luis – og Carmen.

Winfred Maria Alfonsina von Mehren, f. 4.4.1899 i Barcelona, g. 1937 med forvalter Carl Thane – Jørgensen, København, hun flygtede sammen med sin mor og søskende fra Spanien i 1936 til København og giftede sig her med Carl Thane – Jørgensen. I 1940 rejste hun sammen med sin mand tilbage til Spanien, hvor sidstnævnte forgæves søgte at skabe sig en eksistens, bl.a. i Valencia. Manden vendte dog tilbage til København i 1940, medens Winfred, der havde taget ophold hos sin søster Beatrice, først i 1942 atter tog ophold i København.

Beundres bør Winfred for den lethed og selvfølgelighed hun foretog omstillingen fra de ret store forhold, som hun havde været vandt til i Spanien, til de vilkår, som hun levede under i København, og som var betydelig mere beskedne og uden forkundskaber i husligt arbejde tilegnede hun sig den fornødne færdighed i løbet af kort tid. At lære det danske sprog volder hende dog mange vanskeligheder, og selv hendes engelske sprog, kunde det undertiden falde mig meget svært at forstå, da det blev talt med spansk udtale. Hun er kultiveret, af vindende væsen, lidt over middelhøjde, mørkeblond, har kønne øjne og særpræget ansigtstræk.

Nieves Cecily Andrea von Mehren, f. 21.11. D. 1.11.1906

John Albert Carl Ramon von Mehren, f. 6.8.1904 i Barcelona. Kemisk Ingeniør i Barcelona, studeret i Barcelona, Belgien og Frankrig, specielt metalurgi. Også han flygtede til København i 1936 og fik her ansættelse på laboratoriet i Dansk Gær Central. 1940 vendte han tilbage til Spanien, hvor han havde fået ansættelse som fabriksleder af en kemisk fabrik i Madrid. John var min tro Cicerone under mit ophold i Barcelona. Grundet på sit vindende og retlinede væsen fandt han efter sin ankomst til Danmark, snart venner i København. Han er stilfærdig, meget rettænkende, gennem sit ophold i Spanien sydlandsk præget. Middelhøj, mørk, markeret, høj pande.

Mercedes Dorolly Cecilia von Mehren, f. 13.8.1907 g. 1.6.1933 m. Alberte Roig Maimo, Øjenlæge, bosat i Casablanca. Jeg kender Mercedes kun fra et kort ophold i Barcelona og fra hendes besøg i København. Hun er smuk, men ret lille af figur. Hun er bosat i Casablanca og undgik således den skæbne, som ramte hendes mor og søskende.

Fars yngre bror:

Ernst Ludvig von Mehren, f. 26.9.1861 d. 9.5.1924 i Neapel er gift med en italienerinde 30.11.1889 Anna Mobilia, f. 16.7.1866 i Marcone. Han var besat i Piedimonte d'Alife, hvor han havde ansættelse som prokurist ved en klædefabrik. Onkel Ernst har jeg aldrig set. Børn:

Wladimir von Mehren f. Neapel 17.8.1890 d. 6.12.1897

Olga von Mehren f. Neapel 6.5.1892 Violinistinde.

Ofelia von Mehren f. Neapel 6.12.1893 d. 6.10.1895

Marie von Mehren f. Neapel 1.7.1895 g.m. Gaetano Ventriglia, 1 søn
Alphonse. F. 3.3.1923.

Oswald von Mehren f. Piedimonte d'Alife 26.11.1896 Ingeniør. Udvandret til U.S.A.

Lydia von Mehren f. 31.5.1898 d. 6.3.1927 g. 1926 m. Alberte Ørsini, Kemiker.

Sylvia von Mehren f. 12.12.1899 Forfatterinde

Enken boede i 1940 i Neapel, Via f. Mattia go famiglia Boccaccino, Piazzetta Concordia 5 (?)

Derefter kommer fars søster:

Methine Christine Pouline von Mehren, f. 12.12.1862. Tante Methine har jeg kendt fra min barndom, når hun besøgte os i Hamborg på gennemrejse fra Neapel og Barcelona, hvor hun havde besøgt sine brødre, og når jeg som dreng tilbragte min ferie i København og Helsingør. Hun var min barndoms kære tante Methine, der gerne legede med mig, fortalte historier og altid oplagt til spas. Senere, efter at jeg havde taget ophold i København, var hun ofte gæst hos far og mor på Fasanvejen, og efter at jeg blev gift, også hos mig. Hun medbragte altid godt humør, og ligner i mange henseender, både af ydre og karakter, min far og sin nu afdøde bror Victor. Ligesom disse, har hun et godt, retskaffent og ligevægtigt sind, er hjælpsom og uden underfundighed, altid oplagt til lystighed, selskabelig anlagt, undertiden, - især i sine yngre dage, - ligefrem kåd, når familien var samlet i lystig lag hos Onkel Victor eller hos far og mor. Hendes i de senere år tiltagende tunghørhed generer hende en del, men har ikke formået at kue hendes gode humør. Hun er den dag i dag da hun har passeret de 80, bortset fra hørelsen så rask som nogen. Far og Tante Methine satte megen pris på hinanden. Tante Methine er forblevet ugift. Hun har som yngre virket som Selskabsdame og tilbringer sin alderdom i den Treschow'ske Stiftelse i København.

Den yngste i søskendeflokken var: Onkel

Victor Albert von Mehren, f. 10.3.1869. d. 31.8.1938 viet 28.4.1894 i København. Bisat i Helsingør. Onkel Victor er ??, bortset fra Edvard den eneste af brødrene, der forblev i Danmark. Han besøgte som ung den farmacautiske læreanstalt, og blev cand. pharm., ansat hos Apoteker Rink På det gamle Svaneapotek i Helsingør. I 1914 blev han bestyrelsesmedlem og siden ejer af apoteket i Skibby, Hornsherred, og overtog senere St. Jacobs Apotek på Østerbrogade i København. Onkel Victor døde af sukkersyge og angina pectoris. Han boede i Helsingør i Skt. Annagade ved Sortebrødre klosteret og senere på "Pleasant home" en villa overfor Gl.

Marienlyst Slot. I København boede han på Østerbrogade 110 senere på Phistersvej 11 i en villa, som han ejede. Hans sommerbolig lå i Espergærde.

Onkel Victor har jeg kendt fra min tidlige barndom, da jeg tilbragte nogle skoleferier i Helsingør. Som 16-årig, før min skoleafgangs eksamen, tilbragte jeg en minderig måned på Skt. Annagade i Helsingør.

Ligeså længe jeg har kendt Onkel Victor, har han været den af mine slægtninge, som jeg, tillige med Tante Methine, har sat mest pris på, og dette skyldes hans usædvanlige karakteregenskaber, der bevirkede, at jeg, som i øvrigt alle mennesker, der kom i berøring med ham, måtte synes godt om ham. Han var en begavet og interessant mand, præget af venlighed og gæstfrihed imod alle, dertil hyggelig og fornøjelig og vennsæl og i besiddelse af megen charme. Han havde et godt ord og en håndsækning tilovers for enhver, frem for alt var han også hensynsfuld overfor dem, som han havde i sit brød. Hans væsen var usnerpet og fribårent og hæderligt til det yderste. Han var overalt velset selskabsmand, en spirituel taler, dertil musikalsk og i besiddelse af en smuk sangstemme. Selskaberne hos ham i Helsingør på Skt. Annagade eller på Pleasant home, hvor jeg tilbragte en række weekend i 1914, eller senere i Skibby eller på Østerbrogade 110, i Espergærde og på Phistersvej var altid præget af morskab og hygge, af musik og fornøjeligt samvær og interessante diskussioner, samt i øvrigt god mad og drikke.

I sine unge dage var han, som nævnt, ansat på det gamle Apotek i Helsingør, og han var en god ven af Apoteker Rink og en velset gæst, når denne samlede sin kreds af kunstnere, forfattere og politikere omkring Holger Drachmann, Hørup, E. Brandes og andre til fest.

Onkel Victor havde i mange år lidt af sukkersyge og angina pectoris, men man kan ikke sige, at disse to alvorlige sygdomme påvirkede hans humør i væsentlig grad. Han var altid levende, til det sidste fuld af ideer, kørte på Cycle og tog undervisning i bilkørsel. For sit personalet på Apoteket var han en god chef, og det er næppe for meget sagt, at det uden undtagelse værdisatte han meget højt. Da døden indhentede ham efter en forholdsvis kort kamp, efterlod han et stort savn hos sine pårørende, som hos alle, der havde kendt ham.

Hans hustru, Tante Bodil Michelsen, f. 12.6.1869, der overlevede ham, har gennem mange år været plaget af sygdom, særlig af nervøs art. Jeg har lært at skatte hende for den venlighed og gæstfrihed, hun altid har vist mig. Hun har i sin ungdom været lærerinde i Helsingør. Hendes datter Karens død var en sorg, som hun aldrig helt har forvundet. Deres børn:

Freia von Mehren, f. 23.1.1895. g. 25.1.1922 med 1.) cand. Pharm. Troels Prip, fraskilt. 2.) Organist Axel Bruun 1945. Hun er exam. Pharm. Og har haft ansættelse på apoteket i Tårnbæk, Frederikssund, Skibby hos faderen og St. Jacobs Apotek ligeledes hos faderen. Bosat Charlottenlund, Ejvindsvej 34, som hun ejer. Hendes væsentligste karakteregenskaber må siges i højere grad at være de fædrendes end de mødrendes. Ligesom faderen, er hun megen musikalsk, en dygtig klaverspillerske. Hun har komponeret nogle sange etc., som hæver sig over middelmådigheden. I besiddelse af en retfærdighedsfølelse, så udpræget, at den undertiden

hæmmer hendes beslutninger. Hun er velbegavet, selvstændig, fornøjelig fantasifuld, og sætter pris på en god diskussion.

Hendes ægteskab med Troels Prip blev ophævet efter venskabelig overenskomst, og uoverensstemmelser må antages at skyldes den store karakterforskel imellem Freia, som er livlig og spirituel, og Troels, som er stille, tilbageholdende.

Børn: Per Prip f. 13.9.1923 Skibby. 1942 i boghandlerlære

Bodil Prip f. 2.3.1928 Charlottenlund

Karen von Mehren, f. 2.3.1902 d. 25.7.1912 af blindtarmsbetændelse.

Min far:

Julius Ferdinand von Mehren er født i Helsingør den 26.3.1860 og døde 9.7.1936 efter en operation på Frederiksberg Hospital. Han var gift med Beate Sørine Landberg f. 5.1.1861 i Hjørring død 11.11.1940 på Bispebjerg Hospital, ligeledes efter en operation (se særskilt anatavle for slægten Landberg). Hun var datter af snedkermester Carl Christian Landberg, Hjørring f. Nørre Elkær 16.3.1820 død Hjørring 18.9.1901 og Ellen Margrethe Sørens datter f. Hjørring 5.11.1819 død Brønderslev 3.1.1884. (Viet Hjørring 5.5.1847).

Som følge af den efter sundtoldens ophævelse i Helsingør indtrådte fuldkomne forretningsstagnation, der havde medført en meget stærk tilbagegang i de Helsingørske købmandsslægters indkomster, deriblandt også bedstefars, og da der under de ændrede forhold kun var ringe mulighed for at skabe sig en eksistens i byen, rejste alle fars brødre på én nær fra byen, for det meste til udlandet. Således drog:

Charles von Mehren til Leith, men vendte senere tilbage til Helsingør, for at overtage faderens forretning.

Alfred til Riga, hvor han nedsatte sig som købmand.

Edvard til Kolding, hvor han blev skibsmægler.

Andreas til Tyskland og England, og siden til Barcelona.

Ernst til Italien.

Den eneste, som forblev i Helsingør, var Onkel Victor, der som cand pharm. fik ansættelse i det gamle Svane Apotek.

Far lærte Urmager- og instrumentmagerfaget i årene 1875/81 og rejste derefter til Edinbourg og Glasgow, hvor han dog kun opholdt sig i kortere tid. I 1883 boede han Pilestræde 46,1 i 1885 bosatte far og mor sig i Hamborg, hvor de forblev indtil kort tid efter den første verdenskrigs begyndelse i 1914. I Hamborg gik far den merkantile vej i ur branchen og var i mange år ansat hos firmaet Wandschneider & Kähler i Hamborg. Derefter rejste han i ur- og guldvarer branchen for firmaet Wieg & Co (i Altona) i det østlige Tyskland og senere for Meusel & Gerling

(Hamborg) i Danmark. De første år levede far og mor i Hamborg under beskedne forhold, men senere blev levkårene mere tilfredsstillende. Bror Julius og jeg kan takke vore forældre for en god og kærlig opdragelse og en god skolegang. I året 1914 gik al forretning i Tyskland som følge af krigen i stå, og far besluttede sig da til, at opfylde et i mange år næret ønske, at vende tilbage til Danmark. Inden afrejsen fra Tyskland sikrede han sig repræsentationen for flere tyske firmaer i optiske artikler samt sølv- og guldvarer. Der fulgte nu en række år under gode økonomiske forhold for far og mor, og jeg mindes med glæde, efter at jeg var blevet gift, vore besøg på Nordre Fasanvej 54 (nu 76) som oftest om lørdagen, hvor vi gerne mødte tante Methine, Edith og Onkel Meyn og ofte spillede 66. I foråret 1936 begyndte far, hvis gode humør hele livet ellers havde været ukueligt, at føle sig syg, og en undersøgelse gav det resultat, at far var angrebet af en kræftlidelse i maven. En operation var nødvendig. Han døde dog 4 dage efter denne.

Af alle mennesker uden undtagelse var far afholdt for sit gode humør, sin redelighed og sin godhed. Jeg tror næppe, at far havde en uven. Kom man på besøg, blev man smittet af hans gode humør. Han var altid oplagt til løjer og godmodig spøg.

Medens fars bedste egenskab bl.a. var hans humor og hans optimisme, var mor, i al fald i de senere år, mere rolig og nøgtern, måske også mere betænksom. Mor var en dygtig husmoder, som passede sit hjem og lavede god mad. Nogle år før fars død havde mor i længere tid været syg af Knuderosen, hvis følger påvirkede mors sind og humør i meget stærk grad, og desværre til tider gjorde hendes sidste leveår ret triste. Mor, der levede sine sidste år på "Store Tuborg" Strandvejen 123, døde ligeledes af følgerne efter en operation.

Far og mor boede i Hamborg: Heinestrasse, Brooktorqai 5 til ca. 1896, Danielstrasse 57 st. til ca. 1901, Steindamm 25,1 til ca. 1903, Kirchenallee 45 II til ca. 1907 og Neubertstrasse 9 til sept. 1914.

Børn:

Julius Edvard von Mehren, f. 29.11.1882 d. 8.2.1935 i New York. Bisat i Sundby Arnehal, København. Gift: 26.7.1919 i New York med Karen Elisabeth Iversen, f. 9.8.1889 København, datter af snedkermester Johan Heinrich Iversen (af Hamborgsk slægt) f. 9.4.1860 i Viborg. D. 4.4.1941 og F. 31.12.1869 Viborg d. 2.12.1937 København.

Julius besøgte Realskolen i Seilerstrasse i Hamborg og var derefter elev på kontor i Hamborg. I 1900 foretog han en verdensomsejling med D. "Armenta" som skibsdreng. Efter sin hjemkomst var han længe syg af lededgift. Han fik siden ansættelse i et vinfirma i Bari i Syditalien, og i den efterfølgende tid skiftede han ofte opholdssted. Således har han haft ansættelse i Mannheim, Stuttgart, i Østasiatisk Kompagni København, i international Harvester Co. København, 2 år for Sibirisk Handelskompagni i Moskva, hvor han oplevede begge revolutioner. Efter en besværlig

hjemrejse fra Rusland, under hvilken han i nogen tid var interneret i Tyskland, kom han 1918 atter til København. I 1920 rejste han til New York, hvor han giftede sig med en dansk dame. Nogle år senere var han og hustru på besøg i København, for at prøve at skabe sig en eksistens her, men returnerede atter til New York. Grundet på sin sproglige og merkantile dygtighed havde han overalt gode stillinger, men hans hvileløse gemyt hindrede ham i at fæste rod og skabe sig en virkelig position. Fornøjelig og hyggelig var han, musikalsk og i besiddelse af tegneriske evner. Jeg har altid sat stor pris på "Store Bror" og det var altid glædeligt og festligt, når han kom hjem fra sine mange rejser. Han var mørk, middelhøj og en mand, som faldt i damernes smag. Han døde i New York af angina pectoris og hans enke Karen v. Mehren rejste derpå tilbage til København, hvor hun bosatte sig og fik ansættelse ved Telefonvæsenet. Hun har, så vidt jeg forstår, været Julius en god hustru og tro Kammerat under deres ophold i U.S.A.

Charles Hans Carl von Mehren. Jeg er født 7.8.1893 i Hamborg og døbt i St. Katharina Kirken i samme by. Mine første leveår tilbragte jeg på Brooktorqai 5 i Hamborg, hvor far og mor boede i en 1. sals lejlighed. Det var en gade i umiddelbarhed af havnen, kun bebygget på den ene side. Om denne gade og om min leg med mine kammerater har jeg endnu en temmelig erindring, til trods for at jeg kun var 4 år, da vi flyttede. I året 1897 blev kvarteret indlemmet i frihavnen og bygningerne revet ned, og vi flyttede til Danielstrasse 57 i en stuelejlighed. Klart ser jeg flyttevognen langsomt rumle af sted foran os i Deichthorstrasse, medens far og mor og bror Julius og jeg fulgte efter til fods. Danielstrasse er en ret bred gade med en lang husrække på den ene side og et dige med anlæg og ganske enkelte huse på den anden side, og hinsides diget ligger Stadtdeich – kanalen med Oberhafen, hvor dengang Lauenburger damperne lagde til. Gaden og diget, samt den brede kajplads hinsides diget var en stor og herlig tumleplads for os børn i gaden. Tydeligst erindrer jeg de drabelige langboldsdyster som vi udfægtede. To store ildebrande i pakhuse i nærheden af vor bolig gjorde et dybt indtryk af uhygge på mig. Det var medens vi boede i Danielstrasse, at jeg kom i skole, og min første skolegang under min mors ledelse fra Danielstrasse over Engelberrücke, hvis stensætning ragede højt op over mit hoved, står klar i min erindring. De første 2½ skoleår gik jeg i St. Nicolai Kirkeskolen i Bohnenstrasse i den indre by under den stramme Frk. Dick's og regnelæreren Hr. Busse's pædagogiske omsorg. Det bedste ved skolegangen var hjemturen fra skolen med andre skolekammerater igennem den gamle bydel, over Trostbrücke, Gröningerstrasse, Höxter og Messberg.

Mine skoleferier tilbragte jeg undertiden i Danmark, hvor jeg besøgte slægtninge i Brønderslev, Kolding, Helsingør og København. I Efteråret 1902 blev jeg overflyttet til Realschule vor dem Lübeckertore. Fra min skole og dens lærere, Herr Fust Prof. Brincker, Prof. Brasch, Hr. Bertheau, Dr. Schirmmacher, Hr. Förster o.s.v. har jeg i det store og hele kun gode minder. Blandt mine bedste minder, der knytter sig til skolen, var undervisningen i matamatik og fysik, samt vore årlige skoleudflugter. Jeg forlod skolen efter i alt 9 års skolegang med en god afgangseksamen. I 1909 fik jeg ansættelse i 3 år som kontorelev hos firmaet Morin & Co., - et eksportfirma, der handlede på vestafrika, - formedels Rm. 100.- 200.- og 300.- årlig, for henh. 1., 2. og 3år, tre lærerige år med interessant arbejde, men med lang arbejdstid til kl. 18 om aftenen, samt

påfølgende aftensskole. Efter derpå at have været ½ år hos firmaet Wilh. Brodersen & Co., der handlede med porcelæn en gros fik jeg ansættelse som leder af en ny oprettet Vest-Afrika-Afdeling i firmaet Ex- & Import Compagni (TEIC), indehaver Scheefisch. Jeg havde her et interessant og selvstændigt arbejde, som bragte gode resultater for firmaet. For at bevare min danske Nationalitet måtte jeg imidlertid i april 1914 bosatte mig i København, hvor jeg gennem Prokurist Christensen i firmaet H.M.Gehrckens i Hamborg havde fået ansættelse som tysk Korrespondent i "Det forenede Dampskibs Selskab A.S." og hvor jeg, da disse linjer skrives, stadig er ansat. I krigsårene 1916/7 og i 1918 aftjente jeg min værnepligt ved fodfolket i sikringsstyrken.

Om mine interesser skal jeg kun nævne, at jeg sætter stor pris på musik, - jeg dyrker selv klaverspil, - samt at mine interesser særlig omfatter beskæftigelsen med naturvidenskaberne, som fysik, kemi, astronomi etc. Om hvilke emner jeg har tilegnet mig nogle kundskaber. Jeg holder meget af at rejse, og har på ferierejser besøgt en række lande i Europa; således var jeg:

1915 i Gulbrandsdalen i Norge

1918 do.

1919 på Vestnorge

1921 i Bremen

1922 i Sydtyskland

1923 i Paris og Barcelona

1924 i London og Hamborg

1925 i Paris

1926 i Sydfrankrig og Pyrenæerne

1927 i Valdres i Norge

1928 i Garmisch-Partenkirchen i Sydtyskland

1929 i Tyskland, Østrig og Chekoslovakiet

1930 i Sveits og Milano

1931 i Venedig og Riva ved Gardasøen

1932 i Hallingdal og Valdres i Norge

1933 i Hamborg

1934 i Gulbrandsdalen i Norge

1937 i Grindaheim i Norge

1938 do.

1939 do.

Norge har min kærlighed, og jeg har gennemkrydset dette land på mange ferierejser til fods, på cykel og med bil. Motorsporten har også min særlige interesse, og jeg har dyrket den både på motorcykel og i bil. Krigen 1939 har dog indtil videre sat en bom for såvel denne interesse, som for udenlandsrejser.

I mine unge dage var jeg i en alder af 17/21 år ivrig dyrker af vandresporten sammen med gode kammerater i Hamborg. Denne periode i "Wanderfalke" regner jeg blandt de bedste i mit liv.

Mit 1. ægteskab 28.4.1917 m. Esther Larsen, f. 17.4.1897 i Rye pr. Gerlev, blev opløst efter fælles overenskomst.

Min nuværende kone, med hvem jeg blev gift den 28.12.1928 i Lyngby, Ellen Wilhelmine Hansen, f. 19.7.1902, er datter af afd. Maskinchef i rederiet Heimdal, Max Hansen, som under verdenskrigen 1914/1918 ikke mindre end 4 gange var udsat for minesprængning og torpedering, og dennes hustru Dagmar Hansen, f. Matzen-Larsen, boede i Villa Nybo i Lyngby.

Min søn:

Erik Charles von Mehren, f. 12.9.1933, døbt St. Jacobs Kirken København, født på „Privatklinikken“ i Bredgade 70, København. August 1940 i Skovshoved skole.

Lige fra fødselen har Erik, kaldet "Lasse", været en livlig dreng med mod på livet og interesse for, hvad der sker omkring ham. Hans lyst til at omforme alt i leg har måske medført lidt mangel på koncentrationsevne. Han er en kærlig dreng med et godt hjerte og et godt sind, men ikke så lidt forkælet. G.m. Jytte Petersen, f. 7.1.1939.

Han er en køn, slank dreng med lyst hår og klare øjne.

Hans søn: **Peter**, døbt 8.11.1959

----00000O00000----

Hermed slutter jeg dette arbejde, idet jeg dog tilføjer, at det er min hensigt, såvidt yderligere findes oplyst om slægtens herkomst og historie, senere er fremkomne med sådanne oplysninger i et tillæg til nærværende skrift.

Ved denne lejlighed vil jeg gerne anmode medlemmer af familien eller andre, der måtte gennemlæse denne sammenstilling og som ser sig i stand til at give supplerende oplysninger om eller karakteristikker af personer af slægten von Mehren, at tilskrive mig.

Charles H. C. v. Mehren
København, Charlottenlund.
Ordrup Jagtvej 159.